

ارزش و اهمیت وقت

وآداب تعلیم

بقلم : ننگِ اسلاف ابو محمد ریحان الله رمزی .

مقدمه

از نیاز و ضرورت شدید به علم، تمام اقوام جهان عموماً و ملت مسلمان خصوصاً مستغنی و بی اعتنا بوده نمیتواند چون اولین پیام الهی به بنده مؤمن خوانش هست خداوند متعال در کلام پر حکمتش میفرماید: **[اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ. یعنی]** (ای

محمد! بخوان چیزی را که به تو وحی می شود. آن را بیاغاز و بخوان به نام پروردگارت. آن که (همه جهان را) آفریده است.

گویا اولین پیام الهی برای بندگانش تعلیم و ارزش و اهمیت علم هست، و از لعل سخنهاى رسول گرامی اسلام حضرت محمد (صلى الله عليه وسلم) آیت فوق بخوبی شرح و توضیح میگردد، چنانچه رسول الله (صلى الله عليه وسلم) به مسافرسفر علم، سهولت راه

بهشت را مژده میدهد «**من سلك طريقا يلتمس فيه علما سهل الله له به طريقا الى الجنة**»¹ و گاهی زیر قدمهای طالب علم بالهای ملئکه را برمی افراشت و گاهی اسیری را به این شرط از اسارت (قید و بند) رهایی عنایت میفرماید که به یکی از مسلمانان نوشتن را بیاموزاند و گاهی مَهْر نکاح زن مسلمان را بالای شوهرش تعلیم قرآن (که باید به خانمش قرآن را بیاموزاند) قرار داد و..... اما متأسفانه امروز بیشتر از همه مسلمان در مانده و پسمانده از میدان علم هست، این امر بر هیچ صاحب دانش و بینش پوشیده نیست که نسل جوان ما، شایسته و بایسته برای حصول علم سعی و کوشش نمیکند. و آینده سازان کشور عزیز ما در مکاتب، مدارس و دانشگاهها در مورد تعلیم و تربیه بی اعتنا بنظر میرسند. از لحظات با ارزش زندگی استفاده درستی که باید یک دانشجو داشته باشد ندارند، و این دو عنصر (سعی و تلاش برای علم و استفاده از وقت) حیثیت کلیدی را در تحصیل علم دارا اند. از طرف دیگر عموماً طلبای علم و متعلمین و حتی محصلین دانشگاهها از آداب تعلیم بی خبر اند و یا تجاهل عارفه اختیار کردند یعنی دیده و دانسته نمیخواهند پابند آداب و ضوابط تعلیم باشند نه احترام کتاب

1 - رواه مسلم.

ونه قلم و نه احترام به استاد بلکه بی جا نخواهد بود اگر بگویم بی احترامی درمقابل استاد مود روز گشته در مکاتب و دانشگاه های دولتی و خصوصی شاید روزی باشد که استادی توهین و تحقیر نگردهد. و این عمل زشت برای یک دانش آموز زهر قاتل هست که بلاخره سبب مرگ و میر علمی و اخلاقی متعلم و دانشجو میگردد. همچنان متعلمین و طلبای علم در زندگی تعلیمی شان نظم و ضبطی ندارند و اکثراً بدون هدف و مقصد مشخص مشغول تعلیم اند و مثل یک عادت رفت و آمد دارند.

از مدتی این داعیه در قلم موج زن بود تا در مورد اهمیت و ارزش وقت و آداب تعلیم رساله به رشته تحریر در آورم تا باشد طلبه و دانشجویان عزیز از اهمیت علم و آداب تعلیم آگاه گردیده به تحصیل علم به جدیت و مسئولانه بپردازند و ممکن این کوشش بنده باعث تشویق دانشجویان و عامه هموطنان گرامی در مورد استفاده درست از وقت ، و آداب تحصیل گردد. اما مصروفیات گوناگون و بی بضاعتی علمی، بنده را به دوش گرفتن این مسئولیت بزرگ و ادار نمی ساخت ، تا هم به توفیق الهی و با همکاری و حوصله افزایی بعضی دوستان مخلص جسارت نوشتن را نمودم.

این رساله که مجموعه بعضی اصول ضوابط و واقعات عبرت آموز و مضامین پند آموز و اقوال حکیمانه است بر یک باب و دو فصل مشتمل هست ، فصل اول ارزش و اهمیت وقت و متعلقات آنرا احتوا میکند و در فصل دوم آداب تحصیل گنجانیده شده اند. به امید اینکه سعی ناچیز بنده باعث اصلاح و رهنمایی بهتر دانشجویان گردیده ذریعه نجات و بخشش گناهان این عاصی گردد و این همه از لطف پروردگارم بعید نیست .

أَسْأَلُ اللَّهَ بِأَسْمَاءِهِ الْمُسْنَى وَصِفَاتِهِ الْعَلِيَا أَنْ يَنْفَعَنِي بِهَا وَسَائِرَ الْمُسْلِمِينَ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَبِالْإِجَابَةِ جَزِيرٌ.

والسلام

ننگِ اسلاف ابو محمد (رمزی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب اول

فصل اول:

ارزش و اهمیت وقت

خداوند متعال در کتاب ازلی خویش میفرماید: [وَالْعَصْرِ- إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ- إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّاصُوا بِالصَّبْرِ]² ترجمه: قسم به زمانه که انسان (در اثر ضایع کردن عمر خویش) در زیان بزرگی قرار گرفته است مگر کسانی که ایمان آوردند و کارهای نیک انجام دادند و یکدیگر را (بر پابندی بردین حق) توصیه نمودند و یکدیگر را بر حوصله (پابندی به اعمال) توصیه کردند.

و گاهی ارزش وقت را به این الفاظ بیان میدارد: هُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خُلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُوراً³ (خدای رحمان کسی است که شب و روز را (به طور متناوب) جایگزین یکدیگر می سازد، برای (عبرت) انسانی که بخواهد به یاد خدا باشد یا بخواهد (نعمتهای بی شمار آفریدگارش را) سپاسگزاری کند.

و ارشاد گهربار رسول اکرم صلی الله علیه و سلم هست: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصِّحَّةُ وَالْفَرَاغُ⁴

² - العصر

³ - [الفرقان: ۶۲]

⁴ - رواه البخاری - باب ماجاء فی الصَّحَّةِ .

مفهوم حدیث است: از ابن عباس رضی الله عنهما روایت هست که: نبی اکرم صلی الله علیه و سلم فرمودند: «درباره دو نعمت، بسیاری از مردم، دچار ضرر و زیان می شوند (از آنها بهره برداری نمی کنند): یکی صحت و دیگری، فراغت است» و به همین اساس بعض از بزرگان میفرمایند: **(إِنَّ الْمَغْبُونِ مِنْ غِبْنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ)** بدون شبه (مراد از) متضرران (استفاده نه کننده گان از اوقات) شب و روز اند.

وقت چیست؟؟؟

وقت یک پدیده شخصی است و تنها شما مصرف کننده آن هستید چون وقت غیر قابل تغییر است لذا نه طولانی می گردد و نه کوتاه وقت قرض دادنی و ذخیره کردنی هم نیست لذا باید قدر وقت را دانست چون وقت بهترین نعمت الهی و با ارزش ترین سرمایه انسان است ، وقت نعمتی هست که به امیر و غریب ، پیر و جوان ، مرد و زن ، حاکم و محکوم یکسان عطا گردیده، وقت هست که انسانرا به قله های عظمت و یا به قعر ذلت میکشاند، وقت مانند یخ است که اگر استعمالش کنیم مفید و اگر بگذاریم قطره قطره ضایع می گردد ، وقت ظرف زندگی هست که عجایب روزگار ، خوشحالی و بدحالی زندگانی ، صحت و بیماری ، فقر و غنای ، آسایش و تنگدستی را احتوا کرده . وقت مختصرست برای آنانیکه میخواهند از لحظات پُرمسرت زندگی تا دیر لذت ببرند، وقت اندک هست برای آنانیکه میخواهند به هر آرمان و آرزو هایشان برسند. وقت قلیل است برای آنانیکه که میخواهند در کاخانه زندگی واقعا کارنامه انجام دهند. اما وقت طویل است برای کسانی که میخواهند از هجر و فراق یار رهایی حاصل کنند، وقت طول میکشد برای آنانیکه در آزمایش فتنه های زندگی قرار گرفته اند ، وقت طولانی است برای آنانیکه میخواهند از قید و بند غم و رنج زندگی رهایی حاصل کنند ، وقت شمشیر بُرّان هست که اگر توسطش نه بُری ترا خواهد بُرید . و برای اهمیت وقت کافیهست که پروردگار عالمیان بر او سوگند یاد کرده میفرماید: **والعصر:** سوگند به زمان .

آیا میدانید؟؟؟

هرگاه تاریکی شب همه را در آغوش میگیرد و آفتاب با روشنی تمام بر اهل زمین میتابد. این رفت و آمد شب و روز به ما 24 ساعت، چهارده صد و چهل 1440 دقیقه و یا هشتاد و شش هزار و چهارصد 86400 ثانیه را مجانی و رایگان ارزانی میدارد؟ و این پیام را به تک تک فرد مکلف میرساند که: کیست که از این نعمت بیش بهای الهی استفاده درست کرده به امید و آرمانهای هر دو جهان نایل گردد؟؟؟ و آفتاب با حرکت مداوم و دیرینه خویش هر روز اعلان میکند هر چه میخواهید امروز انجام دهید چون با همین فرصت دوباره بر نمیگردم چنانچه حدیث مبارکه رسول گرامی صلی الله علیه و سلم است. مفهوم حدیث است که: هر روز وقت آفتاب طلوع میکند میگوید: «مَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَعْمَلَ فِي خَيْرٍ فَلْيَعْمَلْهُ فَإِنَّهُ غَيْرُ مُكَرَّرٍ عَلَيْكُمْ أَبَدًا»⁵ یعنی اگر کسی از شما توان نیکی را داشته باشد پس باید (امروز) انجامش دهد چون دوباره مکرراً هرگز (با این فرصت) نخواهم برگشت.

دریغا که بگذشت عمر عزیز	بخواهد گزشت این دم چند نیز
گذشت آنچه در ناصوابی گذشت	و این نیز هم در نیابی گذشت
کنون وقت تخم است اگر پروری	گر امید داری که خرمن بری
کنون کوش کآب از کمر درگذشت	نه آنگه که سیلاب از سرگشت
کنونت که چشم است اشکی بیار	زبان در دهان است عذری بیار
نه پیوسته باشد روان در بدن	نه همواره گردد زبان در دهان
غنیمت شمر این گرامی نفس	که بی مرغ قیمت ندارد قفس

خداوند منان شب و روز را به دنبال هم قرار داد تا اگر کسی در شب غفلت نمود در روز بتواند غفلت شب را جبران نماید و اگر کسی در روز غفلت نمود، در شب غفلت

5- أخرجه البيهقي في شعب الإيمان (386/3 ، رقم 3840) ، والدیلمی (51/4 ، رقم 6160) والسيوطی فی جمع الجوامع والجا مع الكبير- حرف میم.

روز را جبران نماید، شب و روز هر دو وقت طاعت و نیکوکاری و سپاسگزاری هستند، آنان که با ایمان و بیدار و هوشیار اند نمی گذارند لحظه ای از وقت شان بیهوده بگذرد، شب های شان مطالعه و عبادت و نیکوکاری و خیر عام و به دست آوردن رضای خداست. اینان غفلت را برای خود روا نمی دارند و کوشش شان این است که شب شان بهتر از روز و روز شان بهتر از شب باشد. به گفته شیخ سعدی:

شب مردان خدا ، روز جهان افروز است - روشنان را به حقیقت ، شب ظلمانی نیست.

بسیاری از مردم نمی دانند که طول عُمر مایه ی اتمام حُجَّت است و کسی که به عمر شصت سالگی رسید و به راه نیامد بر خود اتمام حُجَّت نموده است، و پناه می بریم به خدا از این که طول عمر بر ایمان مایه ی ننگ و اتمام حجت باشد.

پس ای برادر و خواهر عزیز ! گاهی در جَوَ لانگاهی تفکرت درمورد ارزش وقت و ارزش علم اندیشیده ای ؟ و یا در حاشیه خیالت درباره قدر و قیمت وقت و علم حاشیه زنی کرده ئی ؟ آیا میدانی روزمره چند ساعات زندگیت در کارهای مفید و چه لحظات با ارزشت در لهو و لعب و بیهوده میگذرند ؟ آیا میدانی هر ثانیه ی را که حقیر و بی ارزش میدانی و در زندگی بیست و بیست و پنج ساله ات اصلاً به آنها ارزش قائل نبودی اگر همه آنها را جمع و تفریق نمایی بدون شبهه به دقایق و ساعات و حتی به روز و شبها و ماه و سال تبدیل خواهند گردید. اگر روزمره از همان دقایق زندگیت در ظرف پنج دقیقه یک سوال دینی ، ساینسی ، اجتماعی و یا فرهنگی را میآموختی گویا سالانه (365) سوالات در حافظه ات محفوظ میگردیدند و به این ترتیب در ظرف بیست سال به حساب پنج دقیقه روزمره جواب هفت هزار و سیصد سوالات را از آن خود میساختی. و ظاهر است که پنج دقیقه کمترین وقت است که بطور مثال ذکر گردید، ورنه ستاره گان درخشان آسمان علم برای تحصیل علم، وقف کردن نیم ساعت و یک ساعت حتی دوسه ساعت را توهین علم میدانند. چنانچه وقت از حضرت عبدالله بن مبارک پرسیدند تا چه وقت علم حاصل خواهی کرد؟ در جواب فرمودند: **الی الممات**

ان شاء الله. یعنی: (ان شاء الله تا روزمرگ⁶ پس اگر برای حصول علم روزمره یک ساعت را وقف میکردی، مَبْلَغ علمی ات به کجا میرسید خودت بهتر محاسبه کرده میتوانی. اما تا حال این احساس، خموده و خاموش هست و در خمیازه های غفلت سپری میگردد. و اگر این احساس بیدار گردیده، پس نباید نشسته بر ایام گذشته اشکهای ندامت بریزی و آهی پُر حسرت بکشی. چون وقت از دست رفته بر نمیگردد و وقت آینده نیز در معرض سقوط است، آنچه نقد در کیسه داری وقت موجود هست که با اشکهای ندامت از دست میرود. نمیتوان این وقت را خرید و یا به اجاره گرفت و یا هم قید ساخت البته حالا هم میتوان با عزم راسخ و اراده قوی از آن استفاده نمود.

درفراز و نشیب وقت راز ترقی و پیشرفت اقوام نهفته است:

وقت سرمایه افراد و اقوام هست، پیشرفتهای دنیای و آخری، زمانی نصیب اقوام و ملتها شده میتوانند که مصرف درست این سرمایه ی گرانبها را بدانند. فرد جزو جامعه هست و ماتحت الاسباب، تقدیر اقوام و ملتها بدست افراد جامعه میباشد. اولین نشانه زوال یک قوم و ملت این است که افراد آن قوم سرمایه وقت را بی باکانه استعمال و ضایع میکنند. ملت اسلام که تاریخ درخشان دارد و از سرنگون شدن پرچم جاه، جلال و عظمت وی دیری نگذشته، قدر و قیمت وقت در فرایض مذهبی آنها شامل بود. و چون سرمشق و شعار این ملت غیور پابندی و استفاده از وقت بود بر همین اساس توانستند قرنهای در جهان، سیادت و قیادت انسانیت را بدوش گرفته در میادین علم و حکمت نقوش ارزنده از خود بجا بگذارند و از چشمه های زلال آن تا امروز تشنگان علوم و فنون سیراب میگردند. دانشگاه و درسگاه ها را چه ذکر!! از دربارهای شاهانه که باشندگان شان در عیش و طرب زندگی میکردند، نیز این درس

⁶ - قيل لابن المبارك: الى متى تطلب العلم؟ قال: الى الممات ان شاء الله. ذكر ابن عبد البر في - جامع بيان العلم - (ت 463 هـ) : عن نعيم بن حماد (ج 1، ص 96) .

عبرت حاصل میگردید که :هرآن عملیکه خالی از فایده باشد ولو به هر اندازه شگفت انگیز و قابل تعجب باشد کمال زندگی نه بلکه زوال زندگیست.

دربار هارون الرشید:

گفته میشود که یک مرتبه نزد هارون الرشید شخصی میآید و اجازه میخواهد تا کمال و مهارت که دارد به شاه و درباریان به نمایش بگذارد. چنانچه اجازه داده میشود. آن شخص سوزن را در میان فرش دربار نصب میکند و در فاصله ایستاده نشانه میگیرد و سوزن دیگری که در دست دارد پرتاب کرده از سوراخ سوزن نصب شده میگذراند و همواره ، ده سوزن را یکی پی دیگری پرتاب نموده از سوراخ آن سوزن میگذراند. درباریان این عمل تعجب انگیز را دیده، داد تحسین میدهند، هارون رشید میگوید : به این شخص ده دینار بطور انعام بدهید و ده شلاق بطور جزا بزنید. همه با این انعام عجیب اظهار تعجب کردند اما هارون الرشید فرمود: ده شلاق بخاطر زده شود که در یک کار عبث و قتش را ضایع کرده اما ده دینار بخاطریکه یک چیزی آموخته است.⁷

قوت مغرب نه از چنگ و رُباب:

پیشرفت های چشم گیر ساینس و تکنالوژی اهل مغرب را همه داد تحسین میدهند، و همه متأثر از آنها بنظر میرسند اما اگر اندکی باندیشیم همه این پیشرفتهای بدست انسانها صورت گرفته و میگیرند. در بدترین جوامع فرنگیان (اهل مغرب) بهترین شعار آنها پابندی و استفاده از وقت است. صاحبی در کتابش مینویسد: این فرنگیها عشق را هم مطابق به وقت مقرره میکنند حتی دم عشق چشم شان بر ثانیه گرساعت میبازد.

- سکرتر جورج واشنگتن یکبار چند دقیقه ناوقت به وظیفه آمد و عذر کرده گفت: آقا! ساعت چند دقیقه پس مانده بود. جورج واشنگتن در جواب گفت: ساعتت را تبدیل کن ورنه سکرترم را تبدیل خواهم کرد.

- چینیایی ها از بس که مصروف اند برای اخبار خوانی وقت ندارند آنها اخبار را در بیت الخلاء میخوانند. و میگویند:

1- اشتباهی یک لحظه یک عمر اندوه، به بار میآورد.

2- هر لحظه ی از زمان را از آن خود گردان.

3- یک متر طلا نمیتواند یک متر وقت را بخرد.⁸

کفار صلاحیت و استعداد های خدا داد را بروی کار انداخته از هر لحظه زندگی شان استفاده می نمایند . اینگونه استفاده از وقت باید شیوه مسلمان میبود اما متأسفانه دیگران از ما سبقت و پیشی جستند . رسول گرامی اسلام میفرماید: **الحكمة ضالة المؤمن⁹**، یعنی سخن دانش (متاع) گم شده مومن هست (همواره در تلاش آن میباشد) امروز کارهای مفید را که کفار انجام میدهند از روی حدیث مزبور ما باید از آنها استفاده نموده صفات خوب کفار را از آن خود میساختیم و تقلید میکردیم اما اولاً تقلید نکردیم ولی اگر تقلید کردیم تقلید کور کورانه ما در امور فحشاء ، بی حیائی ، ابتذال و استایل ها بوده . فکر کردیم در خوراک و پوشاک، آنها را پیروی میکنیم شاید ما هم در جهان در صفوف اقوام روشن خیال و متمدن شمرده خواهیم شد . خدا رحمت کند شاعر مشرق، اقبال لاهوری را در همین مورد چه خوب و حکیمانه فرموده اند:

---

⁸-(از ویب -پیام لارستان)

- رواه مسلم -باب نهی عن نشد الضالة⁹

قوت مغرب نه ز چنگ و رُباب	نه ز رقص دختران بی حجاب
نه ز بهرِ ساحران لاله روست	نه ز عُریان ساق و نه از قطع مُوست
محکمی اورا نه از لادینی هست	نه فروغش از خط لاتینی است
قوت مغرب از علم و فن است	از همین آتش چراغش روشن است
حکمت از قطع بُرید جامه نیست	مانع علم هنر عمامه نیست
علم و فن را ای جوان شوخ و شنگ	مغر می باید نه ملبوسِ فَرَنگ

- نتیجه همین احساس وقت هست که امروز بیشتر از 99 فیصد جاپانیها با زیور علم آراسته اند. تعجب است بر مردم جاپان در ظرف پنجاه سال اخیر در عرصه های صنعت، تجارت ساینس و تکنالوژی پیشرفتهای نمودند که جلب توجه پیشرفته ترین کشورهای دنیا قرار گرفتند. راز این پیشرفتهای چیست ؟ اتحاد و هم آهنگی، پادشاهِ صادق و مهربان ، عشق و محبت و الهانه با وطن ، استفاده از وقت و زحمت کشی شبانروزی مردم جاپان.

چمن لال هندی که سفری به کشور جاپان داشته و چند سال را در آنجا سپری نموده ، بعد از بازگشت به کشورش هندوستان، تأثرات مجموعی خویش را در مورد فرهنگ ، عنعنات ، نظام حکومت ، پیشرفت های اقتصادی ، سیاسی ، علمی و اجتماعی جاپان را به رشته تحریر درآورده. نُبذی از اقتباسات کتاب وی را برای دلچسپی قارئین ذکر میکنیم .

تعلیم و تربیه جاپانیها:

داکتر نیتوبی (جاپانی) در مورد تعلیم و تربیه جاپانی ها میگوید: جاپان مجموعه مکاتب هست بلکه خود جاپان یک مکتب هست یعنی از لحاظ علم و فن جاپان ، آتن (پایتخت یونان) ثانی هست – جاپانیها مانند یونانیان قدیم فطرتاً نهایت مستعد و چست و چالاک میباشند ، در ذهنیت آنها گنجایش هست و برای قبولیت هر چیز آماده میباشند

و شائق آموختن هر چیز جدید اند. این قوم ، علم را به گونه ی تلاش میکنند قسمیکه مرغابی در تلاش آب میباشد .

در زبان جاپانی دشنام نیست

موصوف در مقامی از کتابش سخنی عجیب و شگفت انگیزی که مینویسد این است که او میگوید: «وقتی آگاه شدم که در زبان جاپانی دشنام اصلاً وجود ندارد سخت متحیر شدم در حالیکه هیچ زبان دنیا از این (دشنام) مبرا نیست ، بزرگترین دشنام جاپانی ها لفظ احمق است که در زبان جاپانی به آن (با کا) گفته میشود. مزید میفرماید : شما در جاپان هیچگاه کنار جاده ها و یا میان افراد خانواده های جاپانی گفتگوی زشت ، جنگ وجدال و دشنام و استعمال الفاظ بیهوده و بازاری را نخواهید شنید در حالیکه در جاپان پنجصد ادیان و مذاهب وجود دارند و در یک خانواده یک فرد مسیحی دومی بودایی و دیگری قایل به مذهب دلخواه خود است اما هیچگاه میان آنها مباحث دینی و یا بحثهای احساساتی که بلاخره منجر به جنگ وجدال میگردند صورت نمیگیرد. چون اینگونه الفاظ اصلاً وجود ندارند ، وقت والدین از اطفال شان اظهار خفگان میکنند به آنها میگویند : (آیا تو جاپانی نیستی که چنین میکنی) کار بیهوده انجام میدی) (؟؟؟!!) و همین گفته برای شرمنده ساختن طفل کافی میباشد. چون به خود داری و عزت نفس که یک طفل جاپانی دارد صدمه میرسد (و کوشش میکند کاری نکند که مورد اعتراض دیگران قرار گیرد).»

احساس وطن دوستی جاپانیها

جسد را فدای وطن کنید:

شخصی سی ساله جاپانی بنام (تتابی) در جرم قتل یک دریور تکسی دستگیر و به اعدام محکوم میگردد. تتابی در محبس (اچی گایا) به پدرش وصیت میکند که : جسد مرا به شفاخانه پوهنتون بفروشید پولی که از آن بدست بیاورید او را به اردوی ملی

جاپان هدیه کنید. (وگفت) در آخرین لحظات زندگیم بیشتر از این چه خدمتی (به وطن) انجام داده میتوانم؟ بجز این که در سرمایه مالی اردوی ملی کشورم بافزایم. این است احساس وطن دوستی یک دزد و قاتل جاپانی درحالی که بزرگترین سیاست مدار کشور ما از این احساس محروم است.

10

از تَاكِ نیاکانِ مِی نخوردیم:

ای کاش فرصتی برای مطالعه احوالِ اسلاف و نیاکان خود می داشتیم تا به این حقیقت پی میبردیم که آنانی که به معراج ترقی و پیشرفت های گوناگون نایل گردیدند، الگوی آنها در حقیقت نیاکان ما بودند. و درک می کردیم که ما به بت خانه های فرنگیان محتاج نیستیم، اما داستان ها و حالات عبرت آموز نیاکان ما امروز زینت کتابها گردیدند. نیاکانی که با اخلاق کریمانه و کردار و گفتار مخلصانه ی شان صدها سال رهنما و مقتدای انسانیت بودند و اقوام عالم را از تاریکی های کفر به روشنی اسلام همکنار ساختند. باز هم اقبال لاهوریست که میگوید:

به افرنگی بُتان خود را سپردی   چه نامردانه در بتخانه مُردی
خِرَدِ بیگانه ی دل، سینه بی سوز   که از تَاكِ نیاکانِ مِی نخوردی

نیاکان ما و ارزش وقت :

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: اغتُم خمساً قبل خمس شبابک قبل هرمک وصحتک قبل سُقمک و غناءک قبل فقرک و فراغک قبل شُغْلک و حیاتک قبل موتک¹¹ یعنی

¹⁰ - مأخوذ از کتاب (راز پیشرفتهای حیرت انگیز قومی، اجتماعی و فرهنگی جاپان) بزبان اردو - مولف چمن لال (هندی)

¹¹ - هذا حدیث صحیح علی شرط الشیخین ولم یخرجاه (المستدرک للحاکم)

پنج چیز را قبل از پنج غنیمت بدان: جوانیت را قبل از پیریت، صحتت را قبل بیماریت، غنماندیت را قبل از فقرت و فراغتت را قبل از مصروفیتت و زندگیت را قبل از مرگت .

حضرت علی رضی الله عنه میفرمودند: **الْأَيَّامُ صَحَائِفُ أَعْمَارِكُمْ فَخَلِّدُوهَا صَالِحَ أَعْمَالِكُمْ** یعنی: روزهای (زندگی) صحیفه های عمرهای شماست با اعمال صالحه آنها را دوام بخشید.

حضرت عبدالله بن مسعود رضی الله عنه میفرمودند: **ما ندمت علی شیء ندمی علی یوم غربت شمسہ، نقص فیہ أجلی، ولم یزد فیہ عملی**.¹²
من بر آن روز بیشتر از هیچ چیزی دیگر نادم نمیباشم در روزیکه اُفتاب غروب کند از زندگیم کاسته شود و در عمل (صالحم) اضافه نشود.

حضرت حسن بصری رحمه الله فرمودند: **يا ابْنَ آدَمَ إِنَّمَا أَنْتَ أَيَّامٌ إِذَا ذَهَبَ يَوْمٌ ذَهَبَ بَعْضُكَ**. یعنی: ای اولاد آدم! تو خودت مجموعه روزهای زندگیت هستی، با رفتن هر روز توهم (رفته رفته) کم میگردی. نیز میفرمودند: **مَنْ كَانَ يَوْمُهُ كَامِسَةً فَهُوَ مَغْبُونٌ وَمَنْ كَانَ يَوْمُهُ شَرًّا مِنْ أَمْسِهِ فَهُوَ مَلْعُونٌ**. یعنی کسی که امروزش مثل دیروز بود (بهتری در امروزش نیلورد) در خساره است و کسی که امروزش بدتر از دیروز بود (یوم الابتربود) پس او ملعون (رانده درگاه الله است)

وَعَنْ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ قَالَ: " إِنَّ مِنْ عَلَامَةِ إِعْرَاضِ اللَّهِ عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَشْغَلَهُ بِمَا لَا يَعْنِيهِ " یعنی: نشانه اعراض خداوند (ناراض بودن الله) از بنده اش اینست که او را در کارهای مشغول میسازد که به او فایده ی نمی رساند.

علامه ابن رشد در تمام زندگی علمی شان فقط دوشب مطالعه نکردند شب عروسی و شب وفات.

حضرت عمر بن عبدالعزیز میفرمودند: **إِنَّ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَعْمَلَانِ فِيكَ فَأَعْمَلْ فِيهِمَا**¹³

¹² - قيمة الزمن عند العلماء

¹³ - قيمة الزمن عند العلماء للشيخ عبدالفتاح ابو غده.

اکابرین سلف درمورد وقت بی نهایت محتاط بودند، آنها با همت ، عزم و اراده راسخ وقوی که داشتند از طول و عرض وقت استفاده نمودند به هیچ چیزی دنیا آنقدر متاسف و محزون نمیگردیدند بحدیکه به ضیاع وقت .

حضرت داود طائی بجای جویدن نان ، نان را درشوربا ریزه کرده می بلعید و میفرمودند: **بین سف الفتیت وأكل الخبز قراءة خمسين آية.**

در جویدن و بلعیدن (تفاوت است چون) وقت غذا را میبلعم وقت تلاوت پنجاه آیت قرآن کریم برایم میسر میگردد.

علامه عثمان باقلاوی رحمه الله همواره در ذکر مصروف میبودند و میفرمودند: **إني وقت الإفطار أحس بروحي كأنها تخرج! لأجل اشتغالي بالأكل عن الذكر. يعني:** چون در وقت غذا خوردن ذکر مشکل هست فکر میکنم روح از جسم جدا میگردد¹⁴ علامه ابن حجر عسقلانی در تصنیف لطیفش "الذُرُّ الكامنہ....." درمورد عالم و فقیه مشهور مذهب شافعی **علامه شمس الدین اصبهانی** مینگارند که : اومی گفت:

بخاطر غذا کم صرف میکنم ، تا به قضای حاجت ضرورت کم بیفتد. چون در صورت پُرخوری بار بار به قضای حاجت رفته وقت ضایع میگردد. حافظ ابن عساکر در "تبیین کذب المُفتری" درباره عالم معروف قرن پنجم هجری **علامه سلیم رازی** رقمطراز اند که : حین نوشتن، وقت قلم نی آنها با نوشتن می سائید و با کارد در قطع و بُرید قلم مصروف میگردیدند فوراً ذکر الله را شروع میکردند تا باشد وقت ترمیم قلم هم ضایع نگردد.

ابو ریحان البیرونی : با نام این ریاضی دان ، فلسفی، ساینس دان و ادیب شهره آفاق، کی آشنا نیست؟! بسبب وسعت علمی که داشتند، اهل هُنود (هندوها) به ایشان لقب "وَدَيَّا ساگر" (بحر علم) را داده بودند . علامه یاقوت حموی در معجم الأدباء (ج 17 ص 181-182) در باره علامه موصوف واقعه را ذکر کرده اند که : در مرض الوفات البیرونی، ابوالحسن علی بن عیسی به عیادت شان آمدند، ابوریحان البیرونی

در حالت نزع اند ، وقت علی بن عیسی را می بینند از ایشان میپرسند : شما یکبار مسئله میراث جدات فاسده (مادرکلانهای مادری) را برایم چگونه بیان کرده بودید؟؟(یعنی دوباره برایم بگویید) علی بن عیسی در جواب فرمودند: در این شدت تکلیف حتمی هست تا این مسئله را برایتان بگویم ؟ شیدا و عاشق علم البیرونی رحمه الله در جواب فرمود :اگر با دانستن این مسئله از این دنیای فانی بروم بهتر از این نیست که بی خبر از این مسئله (میراث) بمیرم؟؟!!؟!!(ابن عیسی میگویند) چنانچه در همان حالت نزع و شدت تکلیفِ شان مسئله را بیان کردم و خداحافظی نموده از خانه البیرونی خارج شدم، در راه بودم که آواز گریه خانواده اش به گوشم رسید، فهمیدم که وفات نمودند .

امام ابویوسف:

امام ابویوسف یکی از شاگردان معروف امام ابوحنیفه رحمه الله پسرش وفات میکند تکفین و تدفین پسرش را به همسایه گان و خویشاوندانش می سپارد و خودش به درس استاذش امام ابوحنیفه رحمه الله حاضر میگردد از ترس اینکه مبدا درس استاذش را فوت کند و تمام عمر برضیاع درس استاذحسرت کند. روی محمد بن قدامة، قال: سمعت شجاع بن مخلد، قال: سمعت أبا يوسف يقول: مات ابن لي، فلم أحضر جهازه ولا دفنه، وتركته على جيراني وأقربائي، مخافة أن يفوتني من أبي حنيفة شيء لا تذهب حسرته عني.

امام محمد بن حسن شیبانی:

امام محمد بن حسن شیبانی یکی از شاگردان دیگر امام ابوحنیفه رحمه الله بحدی پابند وقت و شیدای علم بود که شب نمیخوابید و به دورش کتابها را گذاشته مطالعه میکرد وقت از مطالعه یک کتاب خسته میگردد کتاب دیگری را مطالعه میکرد. و خوابش را با آب زائل میکرد و میگفت: خواب از حرارت (بدن) است. لا ينام الليل، وكان يضع عنده دفاتر - يعني كتباً - ، فإذا مل من نوع نظر في آخر، وكان يزيل نومه بالماء ويقول: إن النوم من الحرارة

محمد بن سلام البیکندی:

علامه بدرالدین عینی رحمه الله مصنف عمدة القاری شرح صحیح بخاری واقعه محمد بن سلام بیکندی را مینویسند که: محمد بن سلام در درس املای استاذش نشسته بود که قلمش شکست فوراً صدا زد: قلم بدینار، فتطایرت إلیه الأقالیم. قلمی به یک دینار میخوام از هر طرف قلمها پیش کرده شدند. محمد بن سلام یک قلم را به یک دینار بخاطر در آن لحظه خرید که نمیخواست وقت باارزش که در آن درس را از زبان استاذش مینویسد را ترک و یا ضایع کند و هذا محمد بن سلام البیکندی شیخ البخاری.¹⁵

ابن تیمیه رحمه الله تعالى: آنچه از مواد تصنیفش را که در یک روز مینوشت کاتب او

نوشته یک روزه شیخ ابن تیمیه رحمه الله را در یک هفته نقل میکرد¹⁶

تصنیفات مصنفین مسلمان:

و این نتیجه استفاده درست از سرمایه وقت بود که مصنفین مسلمان در زندگی مختصرشان کارهای نمایان انجام دادند طبق فرموده ابن جوزی رحمه الله ابن عقیل رحمه الله در علوم و فنون مختلف، کتب ارزشمند نگاشتند و تنها یک کتاب شان بنام (الفنون) مشتمل بر هشت صد ۸۰۰ جلد بود و گفته میشود که در دنیا تاحال (زمان مصنف کتاب) کسی به این حد کتاب بزرگی نه نوشته¹⁷ علامه ابن جریر طبری رحمه الله در زندگی شان سیصد و پنجاه و هفت هزار ۳۵۷۰۰۰ صفحات (در علوم مختلف) نوشتند، علامه باقلانی رحمه الله تنها در رد برفرقه معتزله هفتاد

---

¹⁵- قيمة الزمن عند العلماء.

¹⁶- وقال ابن القيم عن شيخه: "وقد شاهدت من قوة شيخ الإسلام ابن تيمية في سننه وكلامه وإقدامه وكتابته أمر أعجباً، فكان يكتب في اليوم من التصنيف ما يكتبه الناسخ في جمعة"، وقال الذهبي: "إن تصانيفه تبلغ خمس مائة مجلدة"، قيمة الوقت في حياة المسلم (لفضيلة الشيخ: صالح آل طالب)

¹⁷ - قال الحافظ الذهبي في تاريخه: لم يُصنَّف في الدنيا أكبر من هذا الكتاب (ذيل طبقات الحنابلة)

هزار ۷۰۰۰۰ صفحات نوشتند، امام غزالی ۷۸ کتاب نوشتند که میان آنها تنها کتاب "یاقوت التاویل" در ۴۰ مجلدات هست.

با بُراده قلمهای که تنها احادیث را بر آنها نوشته بودند آب غسل علامه ابن الجوزی رحمه الله گرم گردید و نقل القمی فی (الکنى والألقاب) ((أن برایة أقلام ابن الجوزي التي كتب بها الحديث، جمعت فحصل منها شيء كثير، وأوصى أن یسخن بها الماء الذي یغسل به بعد موته، ففعل ذلك، فکفت وفضل منها)).، در تصانیف فلسفی و طبیب

معروف ابن سینا: "الحاصل والمحصل" بالغ به ۲۰ جلد، "الانصاف ۲۰ جلد "الشفاف" ۱۸ جلد، لسان العرب ۱۸۱۰ جلد و دیگر چندین تصانیف ارزنده بجا گذاشتند.

محدث معروف قرن نهم علامه ابن حجر عسقلانی شافعی رحمه الله شرح مشهور بخاری شریف "فتح الباری در ۱۴ جلد و "تهذیب التهذیب" ۱۲ جلد، "الاصابه... ۹ جلد، لسان المیزان در ۴ جلد "التغلیق التغلیق" در ۵ جلد با شهرت آفاقی مورد استفاده علمای کرام قرار گرفته اند.¹⁹

این تصانیف در زمانی نگاشته شده اند که نه اینگونه سهولیات جدید تکنالوژی میسر بود و نه قلمهای روان دوان امروز مهیا بودند، با قلمهای نئی که بعد از نوشتن یک لفظ محتاج سیاهی تازه میبودند و همواره محتاج قطع و بُرید قط قلم بودند، و در تاریکی شب با روشنی نیم جان چراغ و حتی این روشنی نیم جان چراغها نیز به هر کس میسر نبود. اما این رهروان خدامست سفر علم، شبها نزد مشعلهای قلعه های شاهی رفته در روشنی مشعلهای که بر دیوارهای قصرهای شاهان نصب بودند مطالعه میکردند. با این همه مشکلات و سختیها تصانیفی زنده و جاوید بجا گذاشتند که امروز برای پسمانده گان ناخلف همچو مایان حیثیت ماخذ را دارند و همه ما خوشه چین از گلستان شاداب آنها هستیم.

خدمات نیاکان ما در عرصه های ساینس و تکنالوژی:

18- کتاب دیگری بنام لسان العرب در لغت از محمد بن مکرم بن منظور الأفریقی المصري نیز است.
- ماخوذ از (متاع وقت و کاروان علم - ابن الحسن عباسی دامت برکاته)¹⁹

و این پیشرفت‌ها تنها پیشرفت‌های مِلایی (قرآن، حدیث، فقه...) نبوده که امروز روشن فکران ما به آنها به دیده حقارت مینگرند بلکه در میدان ساینس و تکنالوژی نیز آثار، اصول و اساسات رابجا گذاشتند که در این دور از همان اصول و اساسات ارزنده ی مسلمانان، کفار استفاده مینمایند .

- بر صاحب نظران پوشیده نیست که اولین ساعت اتومات در زمان هارون الرشید از طرف مسلمانان ساخته و به امپراتور فرانسه بنام (شارلمان) بطور هدیه فرستاده شد. وقت ثانیه گر ساعت را دیدند که خودبخود میچرخد سپاهیان شارلمان باهم گفتند که این ثانیه گر را جنات میچرخانند.

- وقت در آندلس (هسپانیه) مسلمانان حاکم بودند یک تن از ساینس دانان مسلمان در یکی از چوکهای شهر دوازده رأس اسپهای مصنوعی را در میان چوک طوری ساخته و نصب کرده بود که با گذشتن یک ساعت، از دهن اسپ آب فواره میکرد مثلاً: ساعت دوازده بجه از دهن دوازده اسپ، آب فواره میکرد و ساعت یک بجه از دهن یک اسپ و ساعت دوجبه از دهن دو اسپ و علی هذا القیاس.... گویا این یک گونه ساعت بود که باشندگان شهر از او استفاده میکردند، اما وقت از اختلافات باهمی مسلمانان، مسیحیان استفاده نموده بر هسپانیه چیره شدند . یکی از مهندسان مسیحی خواست بداند که چه گونه ساینس دان و مهندس مسلمان این کار را انجام داده ؟ هرچه کوشش کرد موفق به دانستن تخنیک و سیستم کاری ساینس دان مسلمان نشد بلاخره در همین جستجو آن سیستم را خراب کرد و غیرفعال گردید.

امروز هم چشمی ساینس دانان مغرب با آفتاب و مهتاب بر اساس نظریات و تیوری های علمای اسلام اند.

چنانچه اصول چهارگانه ساینس دان پولندی بنام (کوپرنیکس) درمورد هیئت جدید (نظام شمسی و علم نجوم) که امروز همه ماهرین علم ستاره شناسی و غیره بر آن اتفاق نظر دارند. و میگویند که موجد این نظریات کوپرنیکس است. درحالیکه این گفته آنها دلالت بر تعصب دیرینه آنها دارد. چون درحقیقت این نظریات چهارگانه را بار اول عالم مشهور و ماهر علم هیئت قرن دهم (1087) علامه ابواسحق ابراهیم زرقالی

آندلسی قرطبی رحمه الله در رد بر نظریات بطليموس پیش کرد.تفصیل آن از این قرار هست که:ماهرین وفلاسفه قدیم یونان به این نظر بودند که:

1- زمین ساکن است حرکت نمیکند و آفتاب (فلک الشمس) با حرکت ذاتی خویش به دور زمین بطرف مشرق گردش میکند و این گردش آفتاب که در یک سال تکمیل میگردد بسبب همین گردش چهار فصل بوجود میآیند.

2- فلاسفه هیئت قدیم به این نظر بودند که آفتاب و تمام ستاره و سیاره ها با آسمان قسم چسبیده اند مثلیکه میخ در دیوار کوبیده و چسبیده میباشد.

3- نیز آنها به این نظر بودند که بجز از فلک الافلاک، دیگر تمام آسمانها به دور زمین بجانب مشرق در گردش و حرکت اند اما فلک الافلاک بجانب مغرب در ظرف 24 ساعت یک دورش را تکمیل نموده و از همین حرکت فلک افلاک شب و روز بوجود میآیند..

4- آنها به این عقیده بودند که این آسمانها که عبارت از اجسام بزرگی اند و بر تمام کاینات ارضی محیط اند نیز به دور زمین در حال حرکت اند. اما بار اول عالم و ماهر علم نجوم علامه ابواسحاق ابراهیم زرقالی بر این نظریات چهارگانه فلاسفه یونان رد نموده فرمودند .

1- زمین به دور آفتاب در حال گردش است و این حرکت یک سال را دربرمیگیرد و از همین حرکت فصول چهارگانه بوجود میآیند.

2- تمام سیارات، ستاره گان و مهتاب بدون کدام تکیه و استناد در فضا معلق اند.

3- مرکز نظام شمسی آفتاب است ،چون زمین مانند دیگر سیارات (عطارد، زهره و غیره) یک سیاره هست و تمام این سیارات به دور مرکز خویش (آفتاب) گردش میکنند و از حرکت آنها در 24 ساعت شب و روز بوجود میآیند.

4- و نظریه چهارم آنها که گردش آسمانهاست را نیز رد فرمود.²⁰

اصول چهارگانه که به کوپرنیکس نسبت داده میشود در حقیقت اقوال و تحقیقات عالم مسلمان اند. چون خود کوپرنیکس در کتابهای خود اقرار کرده که این نظریات و تیوری ها را از کُتب ابواسحق ابراهیم اخذ نمودم. اما تعصب اهل مغرب به این حد است که اصلاً دوست ندارند که کاوش و تحقیقی بنام مسلمان در دنیا شهرت یابد.

ابوحاتم مظفر اسفرازی رحمه الله ریاضی دان، ستاره شناس و ماهر بلند پایه طبیعیات بود، وی در مورد معادن مختلف تجربیات کار آمد را انجام داد و برای وزن نمودن معادن مختلف از قبیل طلا، نقره و غیره ترازوی را ایجاد نمود که به کمک آن میتوانست خالص و غیر خالص بودن معادن را تفریق نماید و برای وزن نمودن اشیای نهایت کم وزن و کوچک وزن های اوقیه (اونس) و درهم (درام) را رواج بخشید که همین اوزان در این دور پیشرفته نیز بر حال خود باقی گذاشته شدند و اهل مغرب امروز هم از آن استفاده میکنند در تمامی شرکتهای دواسازی دنیا خصوصاً در اروپا بکثرت در وزن ادویه جات از این دو وزن استفاده میشود و حتی بدون این دو وزن کارهای وزن ادویه را پیش برده نمیتوانند.

علامه ابوالوفاء محمد احمد بوزجانی رحمه الله (940ء) ریاضی دان معروف مسلمان علاوه بر اینکه چند فورمول های جدید در ریاضی و هندسه را با دلایل ایجاد و ثابت نمود در مورد کشش آفتاب و اینکه مهتاب بر گرد زمین میچرخد انکشاف نمود و فرمود: که بر اثر کشش آفتاب، در حرکت که مهتاب در گرد زمین دارد خلل واقع میگردد. این نظریه علامه بوزجانی را در قرن شانزدهم ماهر علم هیئت بنام (تائی کوبرایی) تصدیق و تائید میکند و در علم هیئت نظریه علامه بوزجانی را یک پیشرفت بزرگ قرار میدهد. اما حسب عادت اهل مغرب که به هیچ صورت حاضر نیستند که این نظریه بنام مسلمان شهرت یابد و باز هم این اعزاز را به تائی کوبرایی میدهند.

علامه ابوالقاسم زهراوی اندلسی رحمه الله بود که طبیبان اروپایی را با فن جراحی آشنا ساخت و با تجربیات مختلف خویش مشکلترین و نازکترین عملیات های جراحی

را انجام داد تحت سرپرستی خویش آلات جدید جراحی را ایجاد نمود علامه موصوف در فن جراحی کتاب شهره آفاق ویگانه روزگار را بنام تصریف (Tasreef) تصنیف نمود این اولین کتاب هست که در علم طب در فن جراحی نگاشته شده و قرن‌ها در پوهنتون‌های اروپا تدریس میگردید. تمام مصنفین قرن هژدهم که در فن جراحی کتب نوشته اند در تصانیف شان جابجا از کتاب (تصریف) علامه زهراوی یاد نموده و به قابلیت موصوف معترف بنظر میرسند. در سنه 1881ء داکتر فرانسوی کتاب (تصریف) را در فن جراحی یک کتاب شاهکار قرار داد. نه صرف این که اروپائیان این کتاب را بزبانهای خود ترجمه کردند بلکه چندین شروح این کتاب را نیز نوشتند

و علامه عبدالولید محمد بن رشد رحمه الله بود که چندین نظریات ارسطو را تصحیح و ابهامات وی را دور ساخت، ابن رشد خلافت راشده را یک جمهوریت بی مثال قرار داد و همین جمهوریت تعبیر خواب افلاطون بود.

بسبب شروحاتی که ابن رشد بر کتبهای ارسطو نوشت اهل مغرب توانستند مقام و قدر و منزلت ارسطو را بدانند. و به همین علت است که مفکرین مغرب از ابن رشد رحمه الله بی نهایت متأثر بنظر میرسند. و تاحال در دانشگاههای پاریس و دیگر دانشگاههای اروپا کتب علامه ابن رشد شامل نصاب تعلیمی آنها اند. اما افسوس که بر اثر درندگی، بغض و عداوت دیرینه مسیحیان تعداد کثیر کتب ارزشمند ابن رشد رحمه الله حریق گردیده ضایع شدند. این مسلمان فلسفی، طبیب حاذق، ستاره شناس مُسلم تقریباً 20 کتب در فن طب نوشتند و میان آنها کتاب شهره آفاق (الکلیات فی الطب) در هفت مجلدات هست و بنام (کولجت) در زبان لاطینی ترجمه گردیده. و نهایت مشهور است. کتاب دیگری بنام (الکلیات فی القلب) نوشتند که از شهرت کافی برخوردار است، بار اول ابن رشد رحمه الله بدون کدام دوربین و غیره این نظریه را پیش کرد که بر آفتاب داغهای وجود دارند. پروفیسور معروف فرانسوی (رسیان) میفرمایند: در فرانسه و جرمنی پروفیسوران پیرو ابن رشد اند و خود را به ابن رشد منسوب میکنند. الفرید گیلا در کتابش مینویسد: آنانی که مفکرین اسلامی را نادر خیال میکنند و

به آنها طعنه انحطاط فکری میدهند، آنها اصلاً کتابهای ابن رشد وامام غزالی را مطالعه نکرده اند بلکه برسختن مردم عامی در حق مفکرین مسلمان رای قایم کرده اند.

بهرکیف چند واقعات را از اکابرین بطور مثال ذکر نمودم ورنه اگر درمورد خدمات ساینسی اکابرین امت مسلمه نگاشته شود بدون شک کتابی ضخیمی در این مورد تهیه خواهد گردید. در ذیل اسمای گرامی چند تن از ساینسدانان مسلمان را که از نظریات وتیورهای آنها کفار خوشه چینی کرده اند بطور مثال ذکر میکنم . تا حداقل این مفکوره که هر اختراع وایجاد از اهل مغرب هست وما محتاج به آنها هستیم از اذهان ما دور شود وبدانیم که اهل مغرب از ما آموخته اند .

1- شیخ حسین عبدالله بن بوعلی سینا المعروف به (ابن سینا)

2- ابوریحان البیرونی .

3- محمد بن جابر البانی.

4- جابر بن حیان (مخترع تیزابهای مختلف).

5- حجاج بن یوسف مطر.

6- ابوالفتح عمر بن ابراهیم خَیَّام المعروف به (عمر خیام)

7- عبدالرحمن ابن خلدون (نویسنده تاریخ).

8- ابوبکر محمد بن زکریا الرازی .

9- عبدالولید محمد بن رُشد المعروف به (ابن رشد).

10- ابوالقاسم زهرای.

علاوه بر آن ساینسدانان وفلسفیان معروف مسلمان مانند شمس الدین مقدسی، احمد بن محمد طَبَّری، نصیر الدین طوسی، فضل بخت، عَزِیب بن سحر الکاتب قُرطبی، ابویوسف یعقوب بن اسحاق کِنَدی، کمال الدین الفاسی، ابوالحسن مسعودی، ابن الهیثم .....

هریک از اینها بجای خود مکاتب ساینس و تکنالوژی بودند که در میدان ساینس و تکنالوژی کارهای نمایان انجام داده اند.²¹

اولئك آبای فجئنی بمثلهم - اذا جمعنا یا جریر المجمع

یعنی: اینها اند آباو اجداد من اند پس ای جریر! توهم وقت برایم مجموعه افتخارات را جمع کنی (مثل آباو اجدادم) را پیش کن.

هَيَّاهَاتِ لَا يَأْتِي الزَّمانُ بِمِثْلِهِمْ إِنَّ الزَّمانَ بِمِثْلِهِمْ لَبَخِيلٌ

یعنی: بعید است که زمانه مثل آنها (افرادیگانه روزگار) بیاورد (پیدا کند)، بدون شک زمانه در آوردن چنین افراد بخیل هست.

از تمام واقعات مزبور بخوبی واضح میگردد که استفاده درست از وقت را اسلاف و نیاکان ما بطور الگو به دیگران بجا گذاشتند. اما با تأسف باید گفت: که امروز ما اوقات عزیز زندگی را با چه بی رحمی ضایع میکنیم.

پنج دقیقه قبل از غذا (Five Minute Before Meal)

طی یک تحقیق و تجزیه که در کشورهای عربی صورت گرفته جوانان عرب تابیست سالگی بیست هزار ساعت را فدای تماشای تلویزیون بینی میکنند و بقول ماهرین تعلیم یک شخص باصرف نمودن ده هزار ساعت در هر فن ورشته که بخواهد متخصص در آن رشته شده میتواند.

اما برعکس یک مصنف جرمنی هر روز پنج دقیقه که در آن غذا بر میزچیده میشد را در نوشتن کتاب صرف نموده کتابی ضخیم نوشت و نام کتاب را گذاشت.

(Five Minute Before Meal) یعنی پنج دقیقه قبل از غذا.²²

- تمام این معلومات درمورد ساینس دانان مسلمان از کتاب (ساینسدانان ممتاز مسلمان-اردو) تصنیف سیدمحبیب الدین ماخوذند.²¹

بجز از حسرت و افسوس بر حال مسلمان این زمان چه باید کرد به آنانیکه ما الگوبودیم
امروز ما پیرو و مقلد کور کورانه درابتدال وبی راه روی از آنها شدیم .
منی که نام شراب از کتاب می شستم – زمانه کاتب دوکان می فروشم کرد.

چگونه از وقت استفاده نمائیم ؟

سِر و راز کامیابی انسانهای کامران ورستگار،بیداری احساس است . انسان با
احساس برای مقاصد واهداف زندگی میکند، برای رسیدن به یک هدف درحرکت
میباشد او سعی میورزد تا از لحظات با ارزش زندگی استفاده درست نماید. وبخاطر
رسیدن به هدف اوقات روزمره خویش را تحت پلان منظم طرح ریزی مینماید،او
میداند که صبح وقت از خواب برخیزد ، چه وقت نماز بخواند، چه وقت ورزش
کند،چند بجه مکتب ودانشگاه ،دفتر ودوکان برود ،چه کارهای اند که امروز باید
انجامش دهد،چند ساعت بخواهد وتفریح نماید.خلاصه اینکه زندگی روزمره آنانیکه
طبق برنامه وبا نظم خاص طرح ریزی میگردد آنها بهترین صارفین وقت اند وبدون
شک وشبه به توفیق الهی در زندگی شان به مقاصدعالی و آرمانهای عُلّیای خود
نایل میگردند. اما آنانیکه منتظر فردا اند ومیخواهند بدون زحمت نایل به راحت گردند
،بدون گذشت از تاریکیهای شب هجران به سپیده دم وصل دلبران برسند .پس این
خیالست ومحالست وجنون چون "فردای" که آنان منتظرشان اند مثل آنها هزاران را
راهی دارفنا ساختند.

ترسم که به کعبه نرسی آی اعرابی

این راه که تو میروی به ترکستان است .

هر شبی گویم که فردا ترک این سودا کنم:

مُهَلک ترین لفظ، لفظ «فردا» است، تمام غفلتها، فریب، بی کفایتی، کسالتها و نامرادیها، زاده همین لفظ اند. امروز جوانانیکه در چوکها و کنار جاده ها برای مزدوری منتظر بنظر میرسند از طفیل همین "فردا" هست که فردای آنها فرا نرسید اما بلاخره آنانرا کنار جاده ها و چوکها کشاند. جوانی عمریست که انسان متوجه مسئولیتهايش میگردد در این مقطع حساس زمانی اگر متوجه مسئولیت های خویش نگردیم از سپیده دم روشن امیدها و آرمانها به دُور، در ظلمت و تاریکیهای جهل و ناامیدی خواهیم افتید. و همین وقت و زمانیست که شیاطین جنی و انسی با شمشیر "فردا" حمله میکنند. و هر جوان که قوت حمله آن را با سپر مستحکم عقل و دانش دفاع نکند با زخمهای ناامیدی و حسرت راهی دارالبقا خواهد گردید. اکثر دیده شده اگرگاهی پدر و مادر نصیحت کنند و یا بعض استادانی با احساس و مخلص اهمیت تعلیم را بیان کرده و به استفاده از وقت ترغیب دهند، جوانان احساساتی شده نزد خود عزم و اراده میکنند و میگویند: سر از فردا میخوانیم، اگر در مکاتب و دانشگاه اعلان تاریخ امتحانات شود، میان دانش آموزان مشوره ها صورت میگیرند که "از فردا" آماده گی را آغاز میکنیم. و علی هذا القیاس در آموختن حرفه و پیشه، امروز را فردا ساخته اوقات بیش بهای زندگی و فرصت ایام را از دست میدهند و وقت فردایشان امروز شده امروز را دوباره فردا میسازند و رفته رفته وقتی از خواب غفلت برمیخیزند. بجز از حیف و حسرت چیزی در دست داشته نمیباشند.

هر شبی گویم که فردا ترک این سودا کنم باز چون فردا شود امروز را فردا کنم

در فرهنگ دانایان لفظ فردا اصلاً وجود ندارد. از ابو مسلم خراسانی پرسیدند چگونه به این مقام رسیدی؟ گفت: کار امروز را به فردا نینداختم.

ابو عثمان مغربی از دست دادن فرصت را با مثال خوبی بیان کرده میگوید: از دست دادن وقت و فرصت بدان ماند که کسی گوید: این درخت را برکن. هرچه اندیشه کند

که برگند، نتواند، گوید؛ صبر کنم تا قوت یابم، پس هر قدر صبر کند درخت قویتر گردد و او ضعیف تر شود و کندن آن درخت دشوارتر. کار که بروقت صورت گیرد نتایج خوب و مثمری را در قبال دارد و اگر کار امروز به فردا، پس فردا و هفته آینده ملتوی گردد و بال جان می‌گردد. و ملتوی ساختن اکثراً به معنای ترک کردن می‌باشد.

ماندم که خار از پا کشم محمل نهان شد از نظر

یک لحظه غافل بودم و صد ساله راهم دور شد

میخواهم از وقت استفاده درست نمایم اما....

اکثریت مردم خصوصاً جوانان اصلاً اهمیت وقت را نادیده می‌گیرند و یا آگاه نیستند و اگر بعضیها احساس آنرا دارند می‌گویند: می‌خواهم از وقت استفاده درست نمایم اما نمیتوانم و پابندی نمیشود.

برادر عزیز! اگر بخواهی میتوانی توهم انسانی مانند انسانهای دیگر هستی، خداوند ترا عبث نیافریده تو دارای صلاحیت ها و استعداد های هستی که دیگران از آن بی بهره اند. آیا بارها بر صفحات رسانه ها دیده و نخوانده ای؟! که کور و لنگ و لال در فنون مختلف ریکاردهای جهانی قایم کرده اند، هیکل، جسامت، نیروی فیزیکی و فکری تو بدرجه ها از جاپانی ها و چینیایی ها بهتر است، اما باعث بزرگی پس مانده گیت، نبود استقامت، بی نظمی در زنده گی روزمره و دوستان ناهنجاراند. اگر میخواهی در زندگی کاری را انجام دهی دوستی و رفاقت را کم کن و دوستان مخلص تلاش کن شاعری چه خوب فرموده است:

لِقَاءُ النَّاسِ لَيْسَ يَفِيدُ شَيْئًا   سَوَى الْهَدْيِ يَانِ مِنْ قِيلٍ وَقَالَ
فَأَقِلَّ مِنَ لِقَاءِ النَّاسِ إِلَّا   لِكَسْبِ الْعِلْمِ أَوْ إِصْلَاحِ حَالِ

یعنی: ملاقات با مردم فایده ندارد، بجز یلوه گویی قیل و قال - پس بجز از تحصیل علم و اصلاح و تربیه، با مردم ملاقات‌هایت را کم کن .

، با تدبیر ، حکمت و دور اندیشی به مرور زمان از دوستان بی بند و بار دوری اختیارکن مواظب اوقاتت باش که در انجام چه کارهای می‌گذرند؟ چون وقت نهایت قلیل و سفر طویل است . اگر انسان عزم و اراده بلند و راسخ داشته باشد بدون شبهه به توفیق الهی نایل به هر آروزی خود شده میتواند ، ولی اگر نشسته هروقت به خود ستایی قوم و قبیله ات مصروف باشی و یا نمیخواهی بخاطر درس و مطالعه از دوستان کناره جویی کنی نمیتوانی کاری انجام دهی رسول گرامی اسلام صلی الله علیه وسلم میفرماید: (مَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ ، لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ) یعنی کسی را که عملش سست (پس مانده از مقام و مرتبه) کند حسب و نسبش او را سریع (بلند مرتبه) ساخته نمیتواند²³

هم دوستان و هم عیش فراوان و هم حصول علم و عرفان، نه هرگز امکان ندارد. شیخ سنایی غزنوی میفرماید:

با دوقبله در ره توحید نتوان رفت راست

یا رضای دوست باید یا هوای خویشان

علتهای تضییع اوقات و نتایج آن :

اگر از شما سوال شود که هر روز 24 ساعت و 1440 دقیقه که رایگان بدست می‌آورد در کجا و چه کارهای مصرف مینمایید ؟ در جواب آن‌عه افرادی که کاروبار و صاحب وظیفه اند شاید از خواب ، معمولات کاری ، وظیفه و اوقات کار و بار را یاد آور شوند که تقریباً 60 فیصد اوقات زندگی شانرا در بر می‌گیرد اما مشکل است در باره اوقات

باقیمانده جواب معقول داشته باشند چون میدانیم اکثرا اوقات باقیمانده ما در کارهای لهو و لعب و عبث میگذرند و آنانیکه کار و وظیفه مستقل ندارند مشکل است ثابت کنند که 50 فیصد وقت شان را بجا مصرف نموده اند . و علت این ضیاع وقت عبارت است از:

- نبود هدف و پلان منظم .

- نبود اراده و عزم قاطع.

- نبود برنامه های منظم برای رسیدن به اهداف .

گویا زندگی 24 ساعته ما مانند مسافر بی منزلی میگذرد که در زندگی خویش نه برای خود و آینده خویش و نه برای آینده اولاد ، فامیل و نه کشورش برنامه دارد . پس ظاهر است که در اینصورت نه برای خود و نه برای فامیل ، خانواده و جامعه خویش مفید ثابت شده میتواند که در نتیجه افراد طفیلی (باردوش دیگران) به جامعه تقدیم میگردند که به گروه های مختلف تقسیم گردیده گروهی از ما دست به گدایی و یک جماعتی از ما بر سرچوکها ایستاده روز مزدوری میکنیم و بعضی ما دست به دزدی ، راه زنی ، قتل و قتال میزنیم و وقت دیدیم که دیگر درکوچه و بازار نشست و برخاست مامشکل هست به پولیس کشور رو میاوریم و از این طریق همان دزدان و قماربازان که باعث اذیت و آزار هموطنان خویش میگردیدند حالا از دریشی و یونیفورم دولتی سوء استفاده نموده مردم آزاری کرده پولیس را هم بدنام میسازند.

چگونه میتوان از اوقات زندگی استفاده درست نمود؟

در این مورد اموری اند که باید در نظر داشت.

1- عزم و اراده قوی .

2- هدف مشخص.

3- پلان منظم برای رسیدن به اهداف مطلوب.

عزم و اراده قوی اولین شرط کامیابی هست بدون عزم نمیتوان در کارگاه زندگانی کارهای نمایان انجام داد و ظاهرست که عزم و اراده برای یک هدف میباشد و هدف بدون برنامه منظم پیش برده نمیشود.

کسب تعلیم هدف ماست و میخواهیم تعلیم و تربیه حاصل نموده مصدر خدمت به جامعه گردیم. لذا باید برای کسب تعلیم عزم و اراده آهنین داشته باشیم و با پلان منظم و با طرح برنامه ریزی نایل به اهداف خود گردیم.

گرچه برای استفاده درست از وقت اصول و ضوابط زیادی در کتب دانشمندان ذکر گردیده اند اما مثنی نمونه از خرواری به همین چند اقوال، واقعات و نصائح پند آموز ذیل اکتفا نمودم.

فصل دوم

آداب تعلیم

آداب جمع ادب هست و ادب در لسان عربی به معانی مختلف استعمال گردیده

ادب در لغت: به معنای صاحب ادب است از همین لفظ ادیب میاید که جمع آنها ادبا است.²⁴ و همچنان به معنای آماده ساختن غذای دعوت، و به معنای دعوت دادن نیز استعمال گردیده و گاهی به معنای تعلیم دادن نیز آمده همچنان از ادب لفظی دیگری نیز ماخوذ است که به آن مأذبه گفته و مأدبه به غذای گفته میشود که از جانب کسی

---

24 - الْأَدَبُ مُحَرَكَةٌ : الَّذِي يَتَأَدَّبُ بِهِ الْأَدِيبُ مِنَ النَّاسِ سُمِّيَ بِهِ لِأَنَّهُ يَأْدِبُ النَّاسَ إِلَى الْمَحَامِدِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمَقَابِحِ وَأَصْلُ الْأَدَبِ : الدُّعَاءُ : وَفِي الْمَصْبَاحِ : هُوَ تَعَلُّمُ رِيَاضَةِ النَّفْسِ وَمَحَاسِنِ الْأَخْلَاقِ . (تاج العروس)

برای مردم آمده گردد و بر اساس همین معنی قرآن کریم را مآدبه گفته شده چنانچه از حضرت عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت گردیده: وعن ابن مسعود انه كان يقول فعليكم بهذا القرآن فانه مأدبة الله فمن استطاع منكم ان يأخذ من مأدبة الله فليفعل فانما العلم بالتعلم.²⁵ یعنی: بر شما لازم است (آموختن) این قرآن بیگمان قرآن پیام دعوت الهی است پس کسی از شما استطاعت آموختن از دعوت الهی را دارد پس بیاموزد چون بلاشبه علم با آموختن حاصل میگردد.

ادب در اصطلاح: در تعریف اصطلاحی ادب نیز علمای کرام تعبیرات مختلفی دارند. علامه زبیدی در کتاب معروف لغت (تاج العروس) میفرماید: الْأَدَبُ مَلَكَهٌ تَعَصُّمٌ مَنْ قَامَتْ بِهِ عَمَّا يَشِئُهُ. (یعنی: ادب ملکه (استعدادی) هست که با هرکسی قایم گردد او را از کارهای نا شایسته نجات میدهد).

ابوزید انصاری میفرماید: هو تعلم الرياضة محمودة يخرج بها الانسان في فضيلة من الفضائل.²⁶ یعنی: ادب یک ریاضت خوبیست که توسط آن انسان با اوصاف خوب متصف میگردد.

ادب و تقاضای آن: رسول گرامی صلی الله علیه وسلم میفرماید: الدين كله ادب. یعنی دین سراپا ادب هست از ادب خدا الی ادنی ترین انسان تقاضای ادب و احترام را دارد.

ادب پروردگار عالمیان این هست که چشم زدن از یاد وی غافل نباشیم و بر احکام وی عمل کرد.

---

²⁵- رواه البزار في حديث طويل ورجاله موثقون . وفي مجمع الزوائد للهيتمي و المستدرک علی الصحیحین. هذا حديث صحيح الإسناد و لم يخرجاه بصالح بن عمر. و رواه البيهقي في شعب الايمان. في مصنف ابن ابي شيبة: «إن هذا القرآن مأدبة من دخل فيه فهو آمن» .

²⁶- تاج العروس.

یک چشم زدن غافل از آن شاه نباشی – شاید که نگاهی کند آنگاه نباشی .

چون یگانه راه نجات ما همین هست آنانیکه از یاد خدا غفلت میورزند گویا ترک ادب میکنند نیز آنانیکه تا حال آگاه نیستند که خالق کاینات بر ما چه حقوقی دارد از ادب الهی محروم اند.

و علی هذا ادب به رسول الله این هست که آنچه از جانب الله وحی شده را عملی نماییم از تکالیف که رسول خدا صلی الله علیه وسلم بخاطر دین برداشت کرده بدانیم و ذات رسول الله را الگوی خود قرار دهیم ندانستن و بی خبر بودند از مصائب که رسول الله ص بخاطر دین برداشت نمودند و رسول خدا صلی الله علیه وسلم را الگوی خود ندانستن بی ادبی در شان رس ول الله ص هست.

به همین گونه قرآن کریم ، و دیگر شعائر دینی همه و همه از یک مسلمان تقاضای ادب را دارند .

حقیقت ادب: اکابرین و بزرگان دین میفرمایند: تعظیم کردن کسی در حقیقت ادب نیست بلکه ادب نام دوم راحت رسانی هست و راحت رسانی سجده کردن و خم شدن نزد پیر و استاد را نمیگویند بلکه اخلاص و احترام قلبی که یک آموزنده باید برای شیخ و مربی و استاد خود داشته باشد را گویند.

گفته میشود که: روزی یک بزرگ و شخص خدا رسیده نهایت مریض و جان درد بودند یکی از مریدان و معتقدانش نزدش میاید و بزرگ را در نهایت تکلیف میابد بزرگ از وی تقاضا میکند که بر جسمش پا گذاشته چایی کنند اما مریدش انکار کرد و این کار را بی ادبی در حق شیخ خود

دانست وگفت حضرت ! من بر جسم شما پا بگذارم امکان ندارد چطور
این حق را بخود بدهم که بر جسم شما پا بگذارم ؟شیخ بار بار تقاضا کرد
که جان دردم در تکلیفم با پاهایت چایی ام کن تا راحت شوم اما مرید
انکار کرد که در همین لحظه شاگرد دیگری آمد و بزرگ از وی همین
تقاضا را کرد و شاگرد دومی فوراً به گفته شیخ عمل کرده با پاهایش او را
چایی کرد و شیخ راحت گردید شیخ به مرید اولی روگرداند و فرمود : که
این بر جسمم پا گذاشت ولی تو بر قلبم پا گذاشتی . خلاصه این که تعلق
و ارتباط بین استاد و شاگرد و یا شیخ و مربی یک تعلق پاکیزه و ارتباط قلبی
هست بسا اوقات شاگرد در مقابل استاد کاری میکند که باعث آزردگی
استاد میگردد . و یا کاری انجام میدهد که باعث سرور و راحت استاد
میگردد . لذا مناسب خواهد بود که در ذیل در مورد آداب تعلیم سخنانی داشته
باشیم تا با عمل کرد بر آنها دانشجویان عزیز سعادت دنیا و آخرت را از آن
خود بگردانند .

آداب متعلم در مورد حصول علم:

در ذیل آدابی ذکر میگردند که طلبای کرام و متعلمین قبل از آغاز تعلیم و تحصیل باید
انها را در نظر داشته باشند .

قبل از آغاز تحصیل باید طالب علم و محصل بداند که در راستای تحصیل علم نه تنها
معلم ، مکتب و مدرسه بلکه پدر ، مادر و برادر حتی چوکیدار ، پیاده و خاکروبه مکتب
همه باو همکار و شریک اند چون پدر هست که شب و روز کار میکند تکالیف و مشقتها
برداشت کرده فیس مکتب و مصارف تعلیم را مهیا میسازد مادر است که با دعاها
و شستن لباس و تهیه غذاهای دلخواه ما زحمت میکشد و همچنان برادر است که هم در
دروس و هم در همکاری با پدر مسئولیت های که باید بجا میاوریم و در قبال داریم

را بجامی‌آورد. چو کیدار مکتب و خاکروبه اند که شب از مکتب حفاظت و مکتب را صاف نگه‌میدارند . لذا ضروریست که منحیث یک دانشجو این احساس را داشته باشیم که علمی که من حاصل میکنم رایگان و آنقدر سهل و آسان نیست بلکه در تحصیل آن افراد زیادی با من در حرکت اند و از من توقعاتی دارند که باید برآورده سازم.

۱- قبل از تحصیل علم نیت خویش را خالص کند :

ضروریست که قبل از آغاز علم نیت یک طالب علم و دانشجو درست باشد. چون دارو مدار اعمال بر نیت است قسمیکه در حدیث مبارکه آمده (إنما الأعمال بالنیات.....)²⁷ و علمای کرام میفرمایند: **كَمْ مِنْ عَمَلٍ يُتَصَوَّرُ مِنْ أَعْمَالِ الدُّنْيَا وَيَصِيرُ مِنْ أَعْمَالِ الْآخِرَةِ، وَكَمْ مِنْ عَمَلٍ يُتَصَوَّرُ بِصُورَةِ أَعْمَالِ الْآخِرَةِ، ثُمَّ يَصِيرُ مِنْ أَعْمَالِ الدُّنْيَا بِسُوءِ النِّيَّةِ**²⁸ یعنی بسیاری اعمال، دنیوی پنداشته میشوند اما بسبب حسن نیت عمل کننده به اعمال اخروی تبدیل میگردند و بسیاری اعمال ، اخروی تصور میگردند اما بسبب بد نیتی به اعمال دنیوی تبدیل میگردند. لذا از تحصیل علم رضای الله ، خدمت به دین اسلام ، خدمت به مادر و پدر ، وطن و خدمت به بشریت باشد. فقط اغراض و خواهشات نفسانی جاه و جلال عیش و عشرت مقصود نباشند پس تصحیح نیت نهایت ضروریست یکی از بزرگان و عالم معروف بنام سفیان ثوری رحمه الله میفرماید: در هیچ امری آنقدر مشقت ندیدم بحدی که در تصحیح نیت دیدم (یعنی درست کردن نیت کاری مشکلی هست تنها بزبان گفتن که مقصدم رضای الله هست نیت درست نمیشود بلکه هر لحظه بر اعمال و کردار خود مراقب بودن کار مشکلی هست. چون تحصیل علم هم یک عبادت هست و هر عبادت وقت پرثمر و قابل عوض و پاداش شده میتواند که برای الله باشد).

---

²⁷-صحیح البخاری.

²⁸-تعلیم المتعلم

۲- برای تحصیل علم خود را فارغ نماید:

برای تحصیل علم ، متعلم و طالب علم باید خود را فارغ البال سازد و یک حصه از عمر عزیزش (زمان متعلمی و محصلی) را فدای تحصیل علم کند و از ضایع نمودن اوقات بیش بهای این زمانه جداً خود داری نماید و از تمامی امور که در تحصیل علم موانع ایجاد میکنند را دور سازد. در همین مورد دانای میگوید: علم را کسی حاصل کرده میتواند که دوکانش را مسدود و باغش را ویران و با برادرانش قطع تعلق کند و به جنازه خویشاوندان حاضر نشود (مقصد از آن سفر برای تحصیل علم هست که وقت برای کسب علم سفر کند از همه این امور عاجز میماند) همچنان امام شافعی رحمه الله اهمیت زمان طلب علم را به این الفاظ بیان نموده اند: **لَوْ كُنْتُ شِرَاءَ بَصَلَةٍ لَمَا فَهِمْتُ مَسْأَلَةً**²⁹ یعنی اگر مکلف به خرید یک کله پیاز میشدم پس یک مساله را هم نمی فهمیدم.

از تمام این سخنان بخوبی هویدا میگردد که علم نام یکسویی هست تا وقتی که کاملاً یکسو و وقت وافر به حصول علم ندهیم علم بشکل بهتر آن حاصل شده نمیتواند اگرچه در کشور عزیز قسمیکه باید زمینه برای حصول علم مساعد باشد نیست و یا برای آنانیکه زمینه مساعد هست استفاده نمیکنند اما من اکثر به شاگردان عزیزم یک جمله را بارها گفته ام و میگویم که: **آنانیکه وقت دارند و نمیخوانند بدبخت اند، مردانگی در این هست که وقت نداشته باشید و بخوانید.**

۳- دانشجو باید صبر و قناعت داشته باشد:

طالب علم باید صبور و قانع باشد و در زمانه تحصیل در پی نعمت ها آسایش فراوان نباشد چون تجربه ثابت کرده که متعلمین که در ناز و نعم زندگی کرده اند اکثریت شان در راستای تعلیم و تربیه درک و بصیرت علمی خوبی نداشته اند چون کثرت نعمت ها

29- تذكرة السامع والمتكلم فى ادب العالم والمتعلم ص ۳۶ (لابي عبدالله ببر الدین محمد بن ابراهیم بن جماعة الکنانی ۶۳۹-۷۳۳)

باعث تفرق و تشتت افکار و خیالات می‌گردد و سد راه یکسویی و اطمینان خاطر می‌گردد. از همین جاست که علمای کرام و ماهرین تعلیم نکاح و عروسی را در زمان تحصیل مناسب نمیدانند چون خانه داری و زندگی ازدواجی نیز سد راه در تعلیم قرار گرفته و بر زندگی تعلیمی تاثیر بسزای دارد. و در همین مورد حضرت سفیان ثوری رحمه الله میفرماید: **من تزوج فقد ركب البحر فإن ولد له ولد فقد كسر به. یعنی: کسیکه عروسی کرد سوار (کشتی) بحر شد (و وقت) صاحب طفل شد (آن کشتی) هم شکست**³⁰

پس اگر در تناظر تجربات بنگریم عموماً دیده شده که در گرد و بر جوانان پولدار دوستان و متعلمین بیشتر بنظر میرسند و توجه خاصی به تعلیم و تعلم ندارند و اکثر و بیشتر در طرح ریزی پلان های سیروس و سیاحت و خوش عیشی مصروف بنظر میرسند نه خود شان درس میخوانند و نه دیگران را میگذارند درس بخوانند و علت اساسی آن کثرت اسایش و وفور مال هست وقت پول وافر باشد اسباب خوش عیشی بیشتر میباشند و در هر دور عموماً و در این زمانه خصوصاً مردم پولدار دوستان زیادی داشته میباشند و ظاهرست وقت دوستان بیشتر باشند یکسوی و توجه به مقاصد زندگی کمتر می‌گردد و شهزاده گان فامیله‌ها در همین خوش فهمی میباشند که مال و دولت همه چیز هست و یا تمام زندگی با ما خواهد بود بی خبر از اینکه مال و متاع هر چیز شده نمیتواند و نه هر وقت بوده میتواند چون با پول قلم، کتاب، کتابخانه و اتاق لوکس مطالعه را آماده ساخته میتوانیم اما احساس خوب درس خواندن را خریداری کرده نمیتوانیم، با مال و دولت در مکتب و مدرسه عالی و پیشترفته داخل شده میتوانیم اما استعداد خوب درس خواندن را خریده نمیتوانیم. بزور پول سند عالی داکتری و انجینیری و شریعات را بدست آورده میتوانیم اما یک داکتر، انجینیر و عالم لایق و متقی شده نمیتوانیم. و دانای بجا فرموده: که مال و دولت به قسمت هست اما علم به زحمت چون پدر میلیونر میباشد میمیرد و پسر بدون کدام زحمت و تکلیف مالک

میلیونها دالر میگردد . اما اگر پدر عالم ،داکتر و دانشمند باشد وبمیرد پسرش را کسی عالم و دانشمند نمیگوید بلکه پسر اگر زحمت کشیده و دانشمند شده باشد دانشمند هست ورنه یک جاهل محض خواهد بود.بهرکیف برای طالب علم ضروریست که در زمان طالب علم به حد کفایت بر ضروریات خویش توجه کند و بیش از حد راحت طلب نباشد چون علم در ریاضت نهفته هست نه در راحت .

طالب علم باید لحظات عمرش را غنیمت شمارد:

اگرچه در حصه اول کتاب بر ارزش و اهمیت وقت سخنانی کافی عرض گذار گردیدند اما مناسب اداب تعلیم بعض سخنانی را برای افاده بیشتر دانش آموزان ارائه میدارم .

یکی از صفات خوبی متعلم این است که دانشجو و طالب علم اوقات بیش بهای زندگی را قدردانی نموده در تمام زندگی عموماً و در زندگی تحصیلی خصوصاً ، وقت را به حُسن و خوبی مصرف کند ،متعلم باید اوقات زندگی خویش را طبق تقسیم اوقات عیار نموده مصرف نماید برای ،مطالعه ،استراحت ،ورزش و دیگر امور پابند تقسیم اوقات باشد خصوصاً برای مطالعه و یاد گیری دروس وقت مناسب تاثیر بسزای دارد .خطیب بغدادی رحمه الله میفرماید :که بهترین وقت برای یاد گیری دروس وقت سحرگاهی (حصه آخر شب)هست . چون از یک طرف خواب تکمیل میگردد و از جانب دیگر شور و غل و هیاهوی مردم وفامیل نمیباشد و متعلم و دانشجو از نظر روحی و روانی راحت و آرام میباشد. اما وقت سحر لازمی نیست هرکس میتواند وقت مناسبی را نظربه مصروفیات خود تعیین نماید. و ظاهر است که فواید این برنامه ریزی بر هیچ صاحب دانش و بینش پنهان و پوشیده نیست .اگر راز افراد موفق که در جهان کارهای نمایان انجام داده اند را مورد بررسی قرار دهیم خواهیم دانست که بزرگترین راز کامیابی و موفقیت آنها

استفاده بجا از وقت بود. لذا برای هر موفقیت باید پلان منظم و اقدام موثق داشته باشیم.

برای دانشجو مناسب هست که قبل از خواب کاغذ و قلمی زیر تکیه داشته باشد که با آن امروز خود را قبل از خواب محاسبه کند و فردای خود را تنظیم نماید. دانشجو باید بداند امروزی را که سپری کرده در آن چه باخت و بُردی داشت از وقت خویش در چه کارهای استفاده کرده چقدر وقتش واقعا نفع بخش بود و چه لحظات با ارزش زندگی را ضایع کرده ؟

دکتر مصطفی طحان میفرماید: **ان الانسان يملك الوقت الكافي لانجاز جميع اعماله..... ولكنه يحتاج الى تنظيم الوقت فاذا لم ينظمه فهو المسؤول عن عدم الانجاز وليس ضيق الوقت كما يزعم**³¹ یعنی: نزد انسان وقت کافی برای انجام امورش موجود هست اما انسان محتاج تنظیم آن هست، پس وقت او (اوقات زندگی را) تنظیم نمیکند خودش مسئول هست نه قسمیکه او گمان میکند که وقت کم هست. اما این به این معنا نیست که دانشجو ایام تعلیم خویش را نثار این جفاکشی ها و تکالیف تحصیل علم کند، بلکه مقصد از تنظیم این هست که نظام الاوقات که در آن به تفریح خویش وقت دهد همچنان خواب، خواندن و نوشتن خویش را با یک نظم خاص طرح ریزی کند هست بطور مثال: یک دانش جو باید عادت کند که من روزانه بعد از نماز عشاء دوسه مضمون را مطالعه کرده کارهای خانگی و غیره را تکمیل نموده یک ساعت فیسبوک کار میکنم (اگرچه ضروری نیست.) و میخوابم و صبح به نماز برخاسته نماز میخوانم و بعد از نماز بیست دقیقه تلاوت میکنم، سپورت میکنم و غیره. این برنامه بود که یک دانشجو برای خود طرح نمود و این برنامه را با جدیت پیگیری میکند. پس تا وقتی که پابند این برنامه هست موفق هست و بدون شبه این وقت اختصاصیش کار آمد میگردد. اما اگر برنامه را روی کاغذ طرح ریزی

کرد و بعد از عشاء به فیسبوک نشسته تا دوسه بجه شب مصروف فیسبوک ،گیم و غیره گردید صبح نماز هم قضا شد و خواب هم تکمیل نگردید و درد سر را نیز از آن خود ساخت پس از اینگونه برنامه بجز از ضیاع وقت هیچ چیزی بدست نخواهد آورد.

پابندی وقت کار مشکل است اما ناممکن نیست:

بدون شبه پابندی به وقت کاری مشکلی هست اما ناممکن نیست .اگر یک بار برنامه را پی گیری نتوانست باید کوشش کند بار دیگر عملی کند و اگر بار دوم نتوانست بارسوم کوشش کند. نگذارد شکار وساوس شیطانی گردیده و بگوید والله نمیشود مشکل هست این کار ما نیست چه فایده هر بار کوشش میکنم پلان جور میکنم اما عملی نمیشود بلکه هرگاه دچار اینگونه وساوس گردد پس باید بر اهداف و مقاصد خود غور کند باخودش سخن بگوید خود را متوجه بسازد که در زندگی چه هدفی را برای خود تعیین کرده؟ حتی دوستان و خویشاوندان که موفق شدند و به آرمانهای خود رسیدند را یاد کند که آنها موفق شدند و من ناکام و نامراد گردم؟؟؟نخیر هرگز نه و دوباره خود را پابند سازد و هرگز تسلیم نشود.

۴-متوجه صحت و خوراک خود باشد :

برای یک طالب علم کامیاب ضروریست که به صحت خود توجه خاصی داشته باشد عموماً دیده شده که طلبای علم و دانشجویان برای حصول اول نمره گی و یا نمرات کدري به حدی زحمت میکشند که اصلاً به صحت و خوراک خود متوجه نمیشوند،ساعتها نشسته مطالعه میکنند اگر گاهی برق نباشد در تاریکی ضعیف مطالعه میکنند و رفته رفته الی وقت فراغت از مدرسه و دانشگاه تقریباً نصف بینایی خود را از دست داده میباشند . و بسبب بی احتیاطی در خوراک به تکالیف و امراض مختلف معده و امراض خطرناک دیگر مصاب میگرددند و این بی احتیاطی در مدارس دینی بیشتر صورت میگیرد علمای کرام حتی در زمان طالب علمی و بعد از فراغت

ورزش و سپورت را معیوب میدانند و اگر معیوب ندانند کم از کم در سپورت کردن شرم و حیا محسوس میکنند و با بهانه های مختلف از این کار پهلوتھی میورزند حالانکه اگر بخواهند در اتاق خواب شان نیز سپورت کرده میتوانند. و از نظر شرعی سپورت هیچ مشکلی ندارد اما نمیدانم چرا در این باره از کسالت و سستی کار گرفته میشود پس برای تحصیل بهتر و برتر، بودن صحت لازم هست .

۵- برای خود دوستان خوب انتخاب کند:

برای طالب علم لازم و ضروریست که دوستانی خوب و نیکوی را انتخاب کند چون طبعیت انسان انعطاف پذیر هست تجربه ثابت کرده که در تعمیر درست انسان سالها صرف میگردند اما در بی راه روی و گمراه شدن انسان روزها، ساعتها و دقائق صرف میگردند و این همه از برکت دوست خوب و یا بد صورت میگیرد.

صحبت صالح ترا صالح کند   صحبت طالح ترا طالح کند.

یکی از تجربات که اساتید گرامی با ما در زمان طلب علم شریک ساختند این بود که اساتذه کرام میفرمودند که: متعلم اگر بسیار لایق و ذکی باشد اما دوستان ناهنجار و گمراه داشته باشد به مرور زمان همین شاگرد لایق، ذهین و فطین به یک شاگرد نالایق و گمراه تبدیل خواهد گردید اما برعکس اگر متعلم غبی و کند ذهن باشد اما دوستان کم و خوب داشته باشد به یک شاگرد لایق و زحمت کش تبدیل شده میتواند. و این گفته اساتید گرامی را عملاً مشاهده کردیم. لذا نه صرف متعلم و دانشجو بلکه هر شخص باید در انتخاب دوستان و شناخت دوستان محتاط باشد و از مردم جاهل و بی راه تا حد امکان خود داری نماید. حضرت علی رضی الله تعالی عنه در مورد دوستان جاهل میفرمایند:

وایاک وایاه

فلا تصاحب ایا الجهل

حلیما حین وایاه

فکم من جاهل اردی

یعنی: شخص جاهل را همنشین خود مگردان و خود را از او دورنگهدار.

بسیاری از جاهلان قسم اندکه مردم حلیم و بردبار آنها را دوست ساختند بر باد شدند.

انسان باکسی که می نشیند مردم او را بر هم نشینش قیاس میکنند.

۵- ادب و احترام اساتذہ کرام را در قلبش داشته باشد:

ضرب المثل عربی هست که خیر الاشغال تهذیب الاطفال. یعنی بهترین مشاغل تربیت اطفال هست. نیز میگویند: الادب شجر والعلم ثمر ثم فكيف يجدون الثمر بدون الشجر. یعنی: ادب درخت و علم میوه درخت است پس چگونه میابند میوه را بدون درخت!!!! یکی از مهمترین عوامل کامیابی و ناکامی در راستای علم ادب و احترام استاد هست.

استاد بودن افتخار بزرگیست که حتی رسول گرامی صلی الله علیه و سلم این لقب را باعث افتخار خود دانسته میفرماید: إِنَّمَا بُعِثْتُ مُعَلِّمًا....³³ یعنی: بیگمان من بحیث معلم فرستاده شده ام.

مقام و منزلت معلم بحد بلند و بالا هست. چون در این دور پیشرفته در دانشگاهها، مکاتب و مدارس ادب و احترام اساتید کمتر مراعت میگردد لذا مناسب و ضروری میدانم در مورد ادب و احترام استاد بیشتر بنویسم، اگر در مورد ادب و احترام و حقوق استاد

³² - تذكرة السامع والمتكلم

³³ - سنن ابن ماجه - (باب فضل العلماء) هو أبو عبد الله محمد بن يزيد القزويني، وماجة اسم أبيه يزيد. حافظ كبير ومحدث شهير، متفق على جلالته وإتقانه. (209 - 273هـ، 824 - 887 م). وسنن الدارمي. (هو الامام الكبير أبو محمد عبد الله بن الرحمن بن الفضل بن بهرام الدارمي المتوفى سنة ٢٥٥

به تفصیل نگاشته شود یقیناً کتاب ضخیمی نوشته خواهد شد اما برمشتی نمونه از خرواری اکتفا میکنیم.

امام رازی رحمه الله³⁴ در تفسیر شهره آفاق بنام (مفاتیح الغیب) معروف به تفسیر کبیر در سوره کشف ضمن قصه حضرت موسی و خضر علیهما السلام بعض آداب باارزشی را به رشته تحریر درآورده اند که فشرده و خلاصه اش در اینجا خالی از فایده نخواهد بود. موصوف میفرمایند: اعْلَمَنَّ أَنَّ هَذِهِ الْآيَاتِ تَدُلُّ عَلَى أَنَّ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ رَاعَى أَنْوَاعًا كَثِيرَةً مِنَ الْأَدَبِ وَاللُّطْفِ عِنْدَ مَا أَرَادَ أَنْ يَتَعَلَّمَ مِنَ الْخَضِرِ. یعنی: بدان (ای مخاطب) که این آیات دلالت میکنند بر اینکه وقت حضرت موسی علیه السلام اراده حصول علم از حضرت خضر علیه السلام را کرد پس بسیاری آداب و بُردباری های (طالب علمانه) را در نظر گرفت.

۱- اینکه در آغاز این سفر حضرت موسی علیه السلام فرمود: أَوْ أَمْضِي حُقُبًا (یعنی برای دیدن و کسب علم از حضرت خضر علیه السلام) زمانه طویل سفر خواهم کرد (بعض علماء لفظ «حُقُبًا» را به هشتاد سال تعبیر کرده اند) امام رازی رحمه الله در شرح این حصه آیه مبارکه (أَوْ أَمْضِي حُقُبًا) میفرمایند: أَوْ أَمْضِي دَهْرًا طَوِيلًا حَتَّى أَجِدَ هَذَا الْعَالَمَ، وَهَذَا إِخْبَارٌ مِنْ مُوسَى بِأَنَّهُ وَطَّنَ نَفْسَهُ عَلَى تَحْمُلِ التَّعَبِ الشَّدِيدِ وَالْعَنَاءِ الْعَظِيمِ فِي السَّفَرِ لِأَجْلِ طَلَبِ الْعِلْمِ وَذَلِكَ تَنْبِيْهُ عَلَى أَنَّ الْمُتَعَلِّمَ لَوْ سَافَرَ مِنَ الْمَشْرِقِ إِلَى الْمَغْرِبِ لَطَلَبَ مَسْأَلَةً وَاحِدَةً حَقٌّ لَهُ ذَلِكَ. یعنی: سفر خواهم کرد زمان طویل تا اینکه بیابم این عالم (حضرت خضر علیه السلام) را و این خبری است از حضرت موسی علیه السلام که بدون شبه حضرت موسی علیه السلام خود را

³⁴ - الرَّازِي، فخر الدين (544 - 606هـ، 1150 - 1210م). أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسن بن الحسين التيمي الرازي الملقب

بفخر الدين. ولد في الري بطبرستان،

برای طلب علم به این تکلیف شدید و خستگی بزرگ آماده ساخت و در این تنبیه است برای متعلم و دانشجو که اگر برای (آموختن) یک مساله از مشرق به مغرب سفر کنند این شایسته و سزاوار اوست.

۲- وقت حضرت موسی علیه السلام نزد حضرت خضر علیه السلام آمده و ملاقات کرد، فرمود: هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عُلِّمْتُ رُشْدًا³⁵. یعنی: آیا باتوباشم بر اینکه بیاموزانی مرا از آنچه آموختانده شده یی راه خوبی؟

امام رازی رحمه الله میفرماید: أَنَّهُ جَعَلَ نَفْسَهُ تَبَعًا لَهُ لِأَنَّهُ قَالَ: هَلْ أَتَيْتُكَ. یعنی (با وجود که شان و مرتبه حضرت موسی علیه السلام از حضرت خضر علیه السلام بیشتر بود اما بخاطر عظمت و حصول علم) با گفتن لفظ (أَتَيْتُكَ) خود را پیرو و حضرت خضر علیه السلام را رهنما و مقتدا قرار داد. و این پیروی را هم بشکل اجازه خواستن طلب کرد که به کمال تواضع برای علم دلالت میکند.

۳- و در مورد لفظ (أَنْ تُعَلِّمَنِي) میفرماید: أَنَّهُ قَالَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي وَهَذَا إِقْرَارٌ لَهُ عَلَى نَفْسِهِ بِالْجَهْلِ وَعَلَى أَسَازَه بِالْعِلْمِ. که حضرت موسی علیه السلام فرمود (أَنْ تُعَلِّمَنِي-اینکه بیاموزانی مرا) که در این (یک نوع) اقرار بی خبری برای خود و اثبات علم برای استاذ است.

۴- و بر این حصه آیت (مِمَّا عُلِّمْتُ رُشْدًا) اشاره به این است که (استاذ محترم) میخواهم یک چیزی علم از شما بیاموزم مقصدم برابری با شما نیست.

۵- از لفظ (رشد) اشاره به این است که طالب علم و دانشجو باید همیشه در طلب رشد و هدایت باشد تا از تاریکی های جهل و گمراهی محفوظ بماند.

۶- نیز از لفظ (اتبعک) این هم ثابت می‌گردد که شاگرد به هر اندازه صاحب مقام و مرتبه باشد باز هم در طلب علم باید ادب و احترام استاذ و عظمت علم را در نظر داشته باشد قسمیکه می‌بینیم که حضرت موسی علیه السلام با وجود که رسول و پیامبر صاحب شریعت اند اما برای علم آداب استاد را در نظر می‌گیرند.

۷- با مقدم ساختن لفظ (اتبع) و موخر ساختن لفظ (تعلمن) اشاره به این است که شاگرد اول خادم (استاد) است و بعدا شاگرد و متعلم است.

با تاسف که این وصف در متعلمین و دانشجویان این زمانه تقریباً ناپید است. تعلق ورشته استاد و شاگرد تعلق پدر و پسر است، پسر به هر اندازه که شخصیت بزرگ باشد رئیس و وزیر باشد اما اگر خدمت مادر و پدر را نکند مادر و پدر هرگز راضی بوده نمیتوانند به همین گونه استاد است.

۸- در لفظ (اتبعک: شمارا پیروی میکنم) در این پیروی شاگرد فقط علم را خواست کدام عوض دیگری خواست اشاره به این است که مقصود و مطلوب طالب علم فقط و فقط علم باشد نه جاه و جلال و نه مال و متاع و نه شهرت. (از تفسیر کبیر ملخصاً)³⁶

تواضع و انکساری در مقابل معلم:

و ارشاد گهربار رسول الله صلی الله علیه وسلم است که میفرمایند:

تعلموا العلم وتعلموا للعلم السکینه والوقار وتواضعوا لمن تعلمون منه³⁷ یعنی: علم را بیاموزید و برای علم وقار و متانت را بیاموزید و نزد کسیکه علم را میاموزید تواضع و انکساری کنید.

36 - تفسیر کبیر سوره کهف .

37 - رواه الطبرانی فی الاوسط (باب أدب الطالب) وفیه عباد بن کثیر

معلم، استاذ و آموزگار نامهای مقدس و درخشانی اند که بعد از الله متعال که مربی (تربیت کننده) حقیقی انسان هست بدون شبه ماتحت الاسباب مربی مجازی انسانیت یگانه ذات گرامی استاد و معلم هست.

معلم هست که امروز انسان با آفتاب و مهتاب هم چشمی دارد و سینه های کوه های گران را چاک کرده و غرور امواج بحر ها و دریاها را برهم شکسته از لعل و گهر آن استفاده مینماید ، این احسان و منت آموزگار است که انسان را از ظلمت و تاریکی های جهل رهایی بخشید و با سپیده دم روشن علم و دانش همکنار میسازد، امروز اگر کسی بر علمیت، دانش و بینش ، قیادت و سیادت و یا هم بر ریاست و وزارت خویش میبالد همه و همه از طفیل معلم و آموزگار هست، معلم آن هستی بزرگ جهان خاکی هست که در مقابل پیکر ناتوانش ، رزمنده گان توانای جهان به خم کردن زانوی تَلْمُذ (شاگردی) مجبورند و به شاگردی در مقابل او عاجزانه و نیازمندانه نشسته افتخار میکنند ، اسکندر مقدونی است و یا چنگیز مغولی ، چه تیمور جهان کشا و چه هم خسرو و غزالی همه و همه گدایان دربار شاهانه استاد و معلم بنظر میرسند.

ادب و احترام استادان عموماً و در زندگی تحصیلی خصوصاً جز لازم هردانشجو هست ، ارتباط و تعلق بین استاد و شاگرد ارتباط معنوی هست که نه تنها به عمل بلکه غیر ملموس از قلبها احساس میگردد. بسا اوقات بی احترامی در مقابل استاد باعث محرومیت بزرگترین نعمت های دنیا و آخرت میگردد . تجربه ثابت کرده که بارها شاگردان نهایت ذکی و ذهین که ذکاوت و فهم شان قابل رشک بوده اما بسبب بی احترامی در مقابل استاد با وجود داشتن اسناد کدوری و تحصیلات عالی ، سالهای سال آواره در پی کار و وظیفه سرگردان میگردند. اما خودش علت این کار را نمیداند ؟ و به دوستان خود شکایت کرده میگوید: نمیدانم بامن چرا اینطور میشود؟ تمام کارهایم خوب پیش میروند اما در عین موقع نقصی در کارم پیدا میگردد و یا کاری میشود که وظیفه را از دست میدهم و میگویم فکر میکنم کسی بالایم تعویذ کرده . آری! خودت بالای خود تعویذ کردی اما نمیدانی؟ فراموش کردی که

درمقابل استاد چه بی احترامی های کردی؟ گاهی بر شکل و صورت استاد مزاح و تمسخر، گاهی در درس استاد ریشخند و گاهی هم از غربت ناتوانی و بی کسی استاد استفاده سوء نموده تهدیدش کردی و حتی لت و کوبش کردی (العیاذبالله). وقت درمقابل استاد بی احترامی صورت بگیرد و استاد آزرده گردیده چیزی نگوید پس بدانید که از قلب استاد آهی هست که بر میآید و در این آه قوتیست که تمام باغ و بهار امیدهای زندگانیت را بخاک یکسان میگرداند .

بترس از آه مظلومان   که هنگامی دعا کردن
اجابت از درحق   بهر استقبال میآید

ای استاد و معلم گرانقدر!! بجاست که قبل از مادر و پدر به شما دعا شود. چون به گفته اسکندر مقدونی پدر مرا از آسمان به زمین آورد اما استاد و معلم مرا از زمین به آسمانها رسانید. تویی آنکه تمام عمر صاحب خانه و کاشانه نگردیدی، تویی آنکه گاهی از رزق و رزوی اهل و عیالت فارغ البال نبودی اما بر جبین پُرمکینت آثار شکوه و شکایت دیده نشد، باخنده پیشانی در باد و باران در ظلمت و طوفان برای آینده روشن ما به درسگاه حاضرشدی، درد و رنج را توکشیدی اما به ما لبخند مشفقانه و مهر پدرانه عنایت فرمودید، تو مسیحای انسانیت هستی هرچه گویم کم هست اما با یک جمله که رسول الله صلی الله علیه و سلم درمورد حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه فرموده بود مقام والایت را بیان میکنم که : احسانانت بالای ما به حدیست که در دنیا نمیتوان عوض و پاداشش را عطا کرد، خداوند در روز رستاخیز از جانب خود اجر و پاداش نیک را برایت عنایت فرماید. آمین. یک شاعر پشتو مقام استاد را باچه پیرایه زیبا بیان کرده میفرماید:

دی معلم چی ژوندی مری خویل ته سا ورکوي	پخپله سوزي مگر نورو ته رڼا ورکوي
څوک یی له دره نا امیده تش لاس تللی ندی	هریو سائل ته د دنیا سره عقبی ورکوي
دجهان تگی په کوثر خړوبوي دعلم	مرو جسدونو کي پوکی دمسیحا ورکوي

خپله ملنگ دی خو تاجونه وربښی نوروته
هرې بلا ته لکه سپر دی ته یی وینی کنه
آرام د نورو شوگیرئ شولی دده په برخه
مشک او عنبر ورته ښکاري دتباشیرگردونه
دده دزره په وینو شنه شول رنګارنګ گلونه
چاته تاجونه د بابل چاته کسری ورکوي
دترگمو په تل کی زیری د سبا کوي
دزرگی داغ یی د خراغ په شان رڼا ورکوي
خپله رنځورگرځي خونورو ته دواورکوي
دا گواهی د تورکئ وینا رسا ورکوی

أسلاف ما واحترام اساتید:

تابعی معروف حضرت ثابت بنانی رحمه الله وقت نزد استادش حضرت انس بن مالک رضی الله عنه میامد دستانش را میبوسید از همین جهت حضرت انس قبل از آمدن شاگردش به کنیز خود میفرمود : يا جارية هاتي لي طيبا أمسح ידי فان ابن أم ثابت لا يرضى حتى يقبل يدي . اودختر! خوشبو را بیاور تا دستانم را معطر سازم چون ثابت تا دستانم را نبوسد راضی نمیشود³⁸.

حضرت سفیان بن عَیْنَه وَفُضَیْل بن عِیاض هردو شاگردان حسین جعفی بودند یکی شان دستان و دیگرشان پاهای استاد خود را بوسید.³⁹

امام شافعی رحمه الله میفرماید : من از هیبت امام مالک (استاد امام شافعی) کتاب را آهسته آهسته ورق میزد.

امام ربیع میفرماید : بخدا قسم وقت (استاذم) امام شافعی رحمه الله به من نگاه میکنند من از هیبت وی جرات نوشیدن آب را نمیکنم.

شاگرد با ادب عزیزتر از اولاد میباشد:

³⁸ - مجمع الزوائد. للهيثمى الجزء الاول ص ٢٥٤
³⁹ - (ادب شرعيه ج ١ ص ١٥٦)

امام حماد استاد امام ابوحنیفه رحمه الله بعد از بازگشت از سفر طویل وقت به خانه رسید پدرش پرسید: که در سفر از همه بیشتر کی را یاد کردند؟ پدرش جواب داد: ابوحنیفه را (درحالی که پدرش توقع داشت که اسم او را یادآور خواهد شد).

احترام پادشاه به استاد:

هارون رشید یکی از خلفای عباسی به پدرش (مامون الرشید) عالمی بنام امام اصمعی⁴⁰ را بحیث استاد ادب استخدام نمود، امام اصمعی به دربار شاهی آمده روزمره به شهزاده درس میداد روزی هارون رشید داخل دربار شاهی گردیده و می بیند که امام اصمعی درحالت وضو پاهایش را میشوید و شهزاده مامون الرشید بر پاهای استاذش آب میریزد، هارون رشید این حالت را دیده غضبناک میگردد و نزد استاذش اصمعی آمده میگوید: من شما را بحیث استاد ادب مقرر کردم تا به پسر ادب بیاموزانید اما قسمیکه میبینم تا حال پسر ادب را نیاموخته، شما چرا پاهایتان تان را میشوید؟ تقاضای ادب و احترام استاذ این است که پسر با یک دست آب بریزد و بدست دیگر پاهای شما را بشوید. این بود ادب و احترام برای استاد در قلب شاهان آن زمان.⁴¹

اهل مغرب و احترام استاذ و معلم:

معلمی در محکمه؟! A teacher in the court!!

یکی از نویسندگان معروف پاکستانی بنام اشفاق احمد در کتابش بنام (زاویه)⁴² در مورد واقعه که در زمان قیام در شهر روم کشور ایتالیا با ایشان پیش آمده بود مینویسد: که در شهر روم یکبار بسبب نقض قانون ترافیکی جریمه شدم اما متأسفانه پول پرداخت جریمه را نداشتم و به محکمه معرفی شدم. وقاضی بعد از سوالات

40 - الأصمعي أبو سعيد عبد الملك بن قریب..... المعروف بالأصمعي الباهلي كان الأصمعي المذكور صاحب لغة ونحو وإماما في الأخبار والنوادر والملح والغرائب .

41 - مخزن اخلاق - از رحمت الله سبحانی کیرانوی (هندی)

42 - زاویه ص ۴۱-۴۳

مختلف پرسید شما چه کار میکنید؟ من در جواب شرمنده شده گفتم من معلم هستم با شنیدن این جمله قاضی فوراً از جایش برخاست و به آواز بلند به همه گفت:

A teacher in the court یعنی: استادی در محکمه؟! و تمام حاضرین داخل محکمه به احترام من ایستاد شدند. اشفاق احمد میگوید: بعد از آن قاضی قسمی بامن سخن میگفت گویا بسیار شرمنده است چنانچه قاضی به من گفت: جناب! شما استاذ هستید امروز اگر (کسی) قاضی، داکتر و انجینیر هست همه از برکت شما اند. من بیحد متاسفم که با در نظر داشت تقاضای قانون، شما مکلف به پرداخت جریمه هستید چون بهر صورت از شما خطا سرزد شده با وجودیکه من بیحد شرمنده ام. اشفاق احمد در کتاب شان این را هم نوشته اند که راز ترقی این قوم را حالا دانستم که چرا اینها پیشرفت کردند.

در همین ایتالیا گفته میشود: سه گروه نباید پشت چراغ سرخ (اشاره ترافیکی) منتظر بمانند: آمبولانس، اطفاییه و معلمان.

فرانسه: ثروتمندان در محدوده ی شهرک فرهنگیان خانه خریداری میکنند تا بر همسایگی با معلمین افتخار کنند.

سویدن: شنیدم مردی میگفت: فرزند اولم داکتر است و فرزند دومی من فکر بهتری دارد او میخواهد معلم شود.

آلمان: انجلا مرکل صدراعظم آلمان در خطاب به داکتران معترض به حقوق شان گفت: شما توقع نداشته باشید که حقوق شما از حقوق معلمانی که شما را تربیت کرده اند بیشتر باشد.

انگلستان: در انگلستان میگویند: این بچه نابغه هست توان معلمی را دارد. و معلمان نشان افتخار میگیرند.

هتلر در جنگ جهانی دوم تنها به طبقه وقشری که اجازه وارد شدن به جنگ را نداد معلمین بودند و آنها را درسنگرهای زیر زمین محبوس کرد و دلیلش را که از او پرسیدند این بود که : اگر در جنگ پیروز شویم ، برای جهانگشایی به آنها (معلمین) نیاز داریم و اگر شکست بخوریم ، برای ساخت کشور به آنها نیاز داریم⁴³

استاد مرا از زمین به آسمانها بلند کرد:

از اسکندر کسی پرسید شما استاد را چرا برپدر ترجیح میدهید؟ اسکندر در جواب گفت پدر مرا از آسمان به زمین آورد و استاد مرا از زمین به آسمان برد، پدر سبب حیات فانی و استاذ سبب حیات جاویدانی است، پدر جسم مرا پرورش داده و استاذ جسم و روح را پرورش داده است.⁴⁴

این است ادب و احترام استاذان ، این حقایق بی غباری اند که حالا زینت کتابها گردیده اند . شاگرد و محصل امروزی به این گمان، فریب خورده که من در مدرسه و دانشگاه فیس میدهم و استاد مکلف هست که باید به من درس را مثل شویست در آب حل کرده در گلویم بریزد و درس را برایم یاد بدهد و لو که من احترامش را داشته باشم یا خیر، اکثریت والدین و اولیای شاگردان هم در جرم بی احترامی به استاذان مجرم اند و اکثرا استاذان رویه نامناسب دارند.

آداب مهم و ضروری استاد:

۱- وقت به درس حاضر میگردد باید صاف و نظیف بیاید.

۲- با ادب بنشیند.

۳- عظمت و بزرگی استاد را در قلب داشته باشد.

---

⁴³ - (<https://niniperarin.com>)

⁴⁴ - مخزن اخلاق ، باب اداب المتعلمین - از مولانا رحمت الله کیرانوی سبحانی هندی.

۴- در خلال درس همه تن متوجه درس استاد باشد و آنچه از درس استاد میاموزد حفظ کند.

۵- حتی اگر در مقامی از درس کدام جای قابل اشکال باشد و در فهم شاگرد نیاید نسبت کوتاهی و عدم فهم را بسوی خود کند.

۶- اگر در بعض مواقع ضرورت به دفاع از استاد بیفتد از استاد خویش دفاع کند.

۷- در محافل عامه اگر با استاد مواجه می‌گردد بعد از سلام عامه بطور خاص با استادش سلام و احوال پرسی کند.

۸- اگر استاد مصروف گفتگو با کسی باشد سلام نکند بلکه منتظر باشد و بعد از گفتگو سلام کند.

۹- در حضور استاد نشسته خنده نکند و نه زیاد گپ بزند.

۱۰- سختی و ترش مزاجی استاد را با حوصله تمام برداشت کند.

آداب مطالعه:

بعد از ذکر بعض آداب ضروری معلم چون مطالعه جز لازم معلم، متعلم و هرانسان سلیم الفطرت هست، حتی در صدر اسلام اولین پیام الهی به بنده خوانش بود مطالعه کتب درسی و غیر درسی یک هدف مهم و اهمیت بسزای دارد لذا در ذیل بعض مبادیات، آداب و ضوابط ضروری مطالعه را هدیه قارئین محترم و متعلمین عزیز می‌کنیم تا باشد به همه ما مفید و پُرثمر واقع گردد.

مطالعه چیست؟

مُطَالَعَه در لغت : مطالعه از لفظ (طلوع) گرفته شده به معنای ظاهر شدن بلند شدن بر آمدن قسمیکه گفته میشود: « طَلَعَتِ الشَّمْسُ » یعنی آفتاب برآمد یا ظاهر شد. و معنای مطالعه است (تحت پیگرد قرار دادن و یا به الفاظ ساده تحت تفتیش و تحقیق قرار دادن).

تعریف اصطلاحی مطالعه : المطالعة : صرف الفكر في مَبْحَثٍ لِيَتَجَلَّى الْمُرَادُ یعنی کوشش فکری برای واضح ساختن هدف در یک مبحث .⁴⁵

آداب مطالعه را میتوان درمباحث ذیل گنجانید.

۱- اهمیت مطالعه .

۲- مقاصد مطالعه .

۳- شرایط مطالعه :

۴- نظام و ترتیب مطالعه .

۵- مراحل مطالعه .

6- طریقه مطالعه.

۱- فواید و اهمیت مطالعه

دانش آموز عام از این که طالب علم باشد یا متعلم و محصل، با ارزش ترین سرمایه یک کشور است و قسمیکه با مساعد ساختن آب و هوای شفاف، خوراک و پوشاک عمده به صحت و تندرستی یک دانش آموز توجه صورت میگیرد همینگونه باید با کتب و مواد درسی و مطالعه کتابهای سالم ، این سرمایه را محافظت نمود ، کُتُب سالم در کردار سازی یک دانش آموز حیثیت کلیدی را دارا است. امامتأسفانه امروز در کشور عزیز فرهنگ مطالعه به تدریج از بین میرود بجای مطالعه ، قشر جوان خصوصا دانش آموزان مصروف فیسبوکها و انترنت بنظر میرسند .

کتاب بینی عادت خوب و نهایت مهمی است . بسبب **مطالعه** در علم و فضل شخص اضافه میگردد و از **طُفیل مطالعه** صلاحیت های فطری انسان نشو نمو مینمایند، **مطالعه** سامان فرحت و تسکین هست و راه رسیدن به قله های عظمت و شرافت هست **مطالعه** سبب حل مشکلات زندگی و تربیتی میشود **مطالعه** سبب پویایی و فعال شدن مغز شخص **مُطالِع** (مطالعه کننده) میگردد **مطالعه** سبب جلوگیری از آلزایمر (فراموشی) و امراض شایع مغزی میگردد **مطالعه** روابط انفرادی و اجتماعی را تقویت می بخشد **مطالعه** سبب شناخت و شگوفایی استعدادها میشود **مطالعه** سبب خدا شناسی و افزایش معنویت شخص میگردد **مطالعه** سبب پیشرفت فرهنگ جامعه میگردد **مطالعه** سپورت و ورزش مغز انسان هست **مطالعه** باعث متفاوت شدن نگاه و بینش شما از دیگران هست **مطالعه** باعث میشود به اهدافی که در زندگی دارید برسید **مطالعه** هنر زندگی کردن را میآموزاند **مطالعه** شما را سخنگو و ناطق خوبی میسازد **مطالعه** باعث کم شدن اشتباهات شما در زندگی می شود **مطالعه** باعث اعتماد به نفس شمامی شود از همین جاست که نویسندگان انگلیسی بنام لارد بیکن در مورد اهمیت مطالعه میگوید: **مطالعه شخصیت انسان را تکمیل میکند.** ⁴⁶ مولانا اشرف علی تهانوی رحمه الله اهمیت مطالعه را به این الفاظ بیان کرده میفرماید: مطالعه برای طالب علم قسمی هست مثلیکه آب برای زمین هست. بدون آب فصل نمی روید، همچنان بدون مطالعه استعداد علمی و صلاحیت نمودار نمی گردد. پس برای متعلم ضروریست که علاوه از اوقات درسی در اوقات مختلف مصروف مطالعه باشد. ⁴⁷

زندان مطالعه دربرازیل:

46 - روشهای درست مطالعه (ملخصاً) - از داکتر منصور (مجاب)
- تحفة الطلاب والعلماء. ⁴⁷

و برای اهمیت و ارزش بیشتر مطالعه اگر قانون دلچسپ و مفیدی کشور
برازیل را که برای زندانیان تصویب کرده اند ذکر آن در این موقع خالی از
فایده نخواهد بود .

زندانی در برازیل وجود دارد که زندانیان با خواندن یک کتاب و نوشتن
برداشت خود از کتاب می توانند چهار روز از مدت زمان حبس خود کم
کنند!

نظر به اعلان دولت برازیل دوازده کتاب در موضوعات ادبیات ، علوم
و فلسفه در اختیار زندانیان چهار زندان قرار میگیرند. با این شیوه، زندانیان
می توانند حداکثر سالانه ۴۸ روز از مدت محکومیت خود را کسر کرده
بکاهند.

در بیانیه رسمی دولت برازیل آمده است: زندانیان ، چهار هفته برای مطالعه
هر کتاب وقت خواهند داشت . آنها پس از مطالعه کامل کتاب باید مقاله ای
را به صورت صحیح درباره محتوای این کتاب بنویسند . همچنین کمیته ای
ویژه تصمیم خواهد گرفت کدام یک از زندانیان می توانند در این برنامه با
عنوان (خلاص شدن با مطالعه) مشارکت کنند .

(اندریه کهدی) وکیل دادگستری از شهر «سائوپاولو» برازیل و ناظر بر طرح
اهدای کتاب به زندانها در این باره گفته : با اجرای این طرح هر فردی می
تواند در حالی زندان را ترک کند که آگاه تر شده و نگاه بازتری به جهان
خواهد داشت .

مردی که سه سال حبسش را با مطالعه کاهش داد:

چنانچه مردی که به جرم سرقت مسلحانه به زندان محکوم شده بود با
خواندن حدود سیصد جلد کتاب ، مدت حبس خود را از ده سال به کمتر از
هفت سال کاهش داد .

این فرد پس از آزادی از زندان، به لطف مطالعات و دانش کسب شده در مدت حبس، بلافاصله در آزمون ورودی در معتبرترین دانشگاه این کشور پذیرفته شد و اکنون پس از گذشت ده سال از آزادی خود و اخذ سند دکتورا به عنوان استاد و مدرس دانشگاه مشغول به کار است. او بر بسیاری از دوستان ناهنجار و متخلف خود اثرات مثبت گذاشته و فرزندان او نیز تحت تاثیر این اقدام پدر، قرار گرفته و در زندگی شان تغییر مسیر دادند.⁴⁸

قصه یک عاشق مطالعه: علامه ابن القيم رحمه الله قصه استاذش را ذکر میکند و میفرماید: استاذم (ابن تیمیه رحمه الله) بیان میکند که یک بار مریض شدم طبیب برآیم گفت: مطالعه و مذاکره علمی شما باعث ازدیاد و پیشرفت مرض شما میگردد. (ابن تیمیه رحمه الله میگوید به طبیب) گفتم: این امکان ندارد (که مطالعه و درس را ترک کنم) و (به طبیب گفتم) أنا أحاكمك إلى علمك أليست النفس إذا فرحت وسرت قويت الطبيعة فدفع المرض فقال بلى فقلت له فإن نفسي تسر بالعلم فتقوى به الطبيعة فأجد راحة فقال هذا خارج عن علاجنا. یعنی: من شما را از روی علم شما محاکمه میکنم (شما بگویید) آیا وقت نفس انسان راحت و خوش باشد صحت انسان قوی گردد و مرض از بین نمیرود؟ (طبیب) گفت: آری چنین است. پس به (طبیب) گفتم بدون شبه نفس من با مطالعه و درس خوش میگردد و صحتم قوی میگردد و راحت میگردد (طبیب) گفت: این از علاج و معالجه ما خارج است. (یعنی نمیتوانم انسان مثل شما را معالجه کنم)⁴⁹

۲- مقاصد مطالعه:

مطالعه مشتمل بر دو مقصد مهم است: ۱- تحصیل مقدار متعین علم.

⁴⁸ - www.wisgoon.com

⁴⁹ - روضة المحبين ونزهة المشتاقين. لابن القيم الجوزية.

به این معنا که نظربه توان بشری انسان با ذوق سلیم و کوشش از بحر بی کنار علم قطره بردارد.

۲- حصول مهارت در امور متعین و محدود.

به این معنای که در هر رشته که انسان تحصیل میکند باید مهارت های مهم و ضروری در آن رشته را بیاموزد. داکتر با مطالعه کتب طب و انجینیر با مطالعه کتب مربوطه و عالم با مطالعه و عرق ریزی های بی پایان متخصص در امور دینی گردد.

۳- شرایط مطالعه:

عبارتند از : ۱- مکان مطالعه:

گفته میشود که منفعت مطالعه کتب هنگام حاصل میگردد که انسان بدون خستگی، سروصدا در فضای مملو از آرامش به مطالعه بپردازد اطاق مطالعه باید گوشه راحت و تنهایی باشد نیز اطاق باید از نور طبیعی کافی برخوردار باشد اگرچه برخی از افراد عادی مطالعه در خاموشی و راحت میباشند اما بعضها در سروصدا مطالعه را ترجیح میدهند چون افکار و طبیعت های انسانی فرق میکند لذا به هرگونه که موقع مطالعه میسر گردد به مطالعه پرداخته شود.

۲- زمان مطالعه: زمان مطالعه برای افراد متفاوت هست برخی در شب و برخی هنگام صبح را به عنوان زمان مطالعه انتخاب می کنند اما تجربه ثابت کرده که بهترین وقت برای مطالعه وقت صبح است، چون ذهن انسان بعد از چند ساعت استراحت و آرامش بیش از هر زمان دیگر آماده یادگیری میباشد.

از جانب دیگر نمیتوان از این حقیقت انکار کرد که مطالعه مانند سایر امور شوق و ذوقی دارد که این شوق و ذوق سالم انسان را وادار به مطالعه در هر زمان و مکان میسازد. بارها دیده شده که شایقین مطالعه در موتر، قطار ریل و طیاره مطالعه میکنند. خلاصه اینکه هر وقت احساس کرد که مطالعه میتوانیم باید مطالعه کرد.

۳- میزونشت گاه برای مطالعه:

میز مناسب برای مطالعه و یا نشست گاه مناسب یکی از مهمترین شرایط مطالعه هست که رعایت نکردن آن علاوه از تاثیر نامطلوب در مطالعه، مشکلات جسمی را نیز در پی خواهد داشت. نظربه گفته های داکتران یکی از عوامل دردهای مفاصل، کمروگردن نتیجه نشستن غیر اصولی برای مطالعه هست. پس مناسب هست که هنگام خرید میز مناسب مطالعه دقت کنید که باید به گونه یی باشد که در هنگام مطالعه پشت به چوکی چسپیده باشد میز مطالعه نیز باید طوری باشد که خواننده هنگامی که دودست خود را روی میز قرار می دهد، حد اقل فاصله کتاب و چشمان او کمتر از ۳۰-۴۰ سانتی متر نباشد. و اگر میز مهیا نباشد در حالت نشستن احتیاط کنیم و متوجه حالت خویش باشیم که به مجرد تکلیف و اذیت هیئت نشستن خویش را تغییر دهیم

۴- کتب مطالعه:

قسمیکه آب و هوای کثیف و خوراک خسیس انسان را بیمار و ضعیف میسازد به همینگونه کتب و مجلات و مواد مبتذل این سرمایه باارزش جامعه (دانشجویان) را از بین میبرد. و باعث میگردد تا انسانهای بدکردار به جامعه تقدیم گردند. لهذا برای دانش آموز لازمست تا مطالعه کتب مفید را بر خود لازم قرار دهد کتابهای که باعث ترقی و پیشرفت علمی انسان میگردند.

۵- کتابخانه بزرگترین و مهم ترین ضرورت دانشجو:

اگرچه از طفیل و برکت ساینس و تکنالوجی ذوق مطالعه از بین رفته و رفته رفته از بین میرود. اما کتابخانه مهم ترین ضرورت یک طالعلم و دانشجو هست هر آن شخصی که طلبگار علم واقعی هست و کتابخانه ندارد و یا با کتابخانه ها سر نمیزند نمیتواند به مقصد و مرام خود برسد نام متعلم، دانشجو و محصل بدون کتاب و کتابخانه ناقص است متعلم باید حریص کتاب باشد. خوب بیاد دارم که در زمان طالبعلمی خویش وقت از خانه برای

خریداری سودا و غیره پول میدادند و به بازار میرفتم و کتابی توجهم را جلب میکرد با پول سودا کتاب میخریدم، و بزرگترین خواهش و شوقم خریداری کتب بود از همان زمان طالب علمی بود که وقت از تعلیم فارغ التحصیل گردیدم در خانه کتابخانه مجهزی داشتم که تقریباً مشکلاتم را حل میکرد.

۶- چه وقت مطالعه بهتر صورت میگیرد؟

در جواب این سوال ماهرین تعلیم و تربیه شرایط مختلفی را یاد آور گردیده اند که با رعایت آنها میتوان مطالعه مثمر و مفیدی داشته باشیم مثلاً: زمینه سازی برای مطالعه: به این معنا که اگر شما میخواهید مطالعه کنید باید کارهای ضروری که بعد از آغاز مطالعه باعث اخلاص در مطالعه گردند را انجام دهید مثلاً: آمده ساختن کتاب قلم پینسل و غیره و یا درموسم گرما باز کردن کلکین برای هوا و یا درموسم سرما آمده ساختن چادر لحاف و غیره همراه با آب، چای و غیره ۲- بودن محیط آرام ۳- صحت کامل ۴- هدف از مطالعه در وقت مطالعه ۵- آماده گی ذهنی برای مطالعه و غیره. قابل تذکر هست که اگر چه محیط آرام برای مطالعه ضروریست اما محیط نظر به طبایع اشخاص متفاوت است بعض مردم در هیاهو و ازدحام نیز باتوجه کامل در مطالعه مستغرق میباشند و یا در سفر درموترو و قطار نیز به راحتی مطالعه مینمایند.

۴- نظام و ترتیب مطالعه:

برای دانشجو لازم است تا نظام و ترتیب کاری داشته باشد و برای انجام دهی امور، اوقات آینده را با نظم خاص و تشکیل پلان منظم ترتیب داده پیش ببرد و با جدیت و جهد مسلسل برنامه طرح شده را عملی نماید. در ترتیب برنامه و نظام الاوقات کارهایش را مد نظر گرفته برنامه ریزی کند به این معنا که هر شخص امور زندگی اش مختلف از دیگران هست لذا تقدیم و تاخیر امور در اختیار شخص هست و نظریه نوعیت کاری خویش کارها را ترتیب و تنظیم کند که به کدام کار چه وقتی مناسب هست کدام مواد درسی در چه

وقت بهتر مطالعه میگردند. در کدام مقطعه زمان متاع بیشتر وقت را بدست دارد تا از آن بیشتر بهره ور گردد.

۵- مراحل مطالعه:

مطالعه کتب درسی سه مرحله دارد که عبارتند از:

- آماده گی قبل از آغاز درس.
  - حاضری ذهنی در خلال درس که عبارت از همه تن گویی و متوجه بودن به درس و تشریح استاد هست.
  - مرحله بعد از درس که عبارت از مذاکره و تکرار درس خوانده شده میباشد.
- تفصیل مختصر سه مرحله فوق قرار ذیل هست .**

۱- مرحله آماده گی : مقصد از این آماده گی ، تیاری برای درس جدید که

فردا در درسگاه از جانب استاد ارائه میگردد هست. عموماً متعلمین و محصلین به این مرحله مهم توجه نمیکند و به این نظر اند که وقت فردا استاد تمام درس را تشریح میکند پس آماده گی پیشاپیش ما معنای ندارد. در حالیکه دانشمندان و ماهرین تعلیم و تربیه میگویند: بهترین روش کامیابی برای دانشجو مطالعه و آماده گی برای دروس جدید هست. و این یک امر تسلیم شده هست که اگر دانشجو برای درس جدید آماده گی میگیرد در ذهنش یک نقشه درس را داشته میباشد و از درس جدید هیچگاه احساس خستگی نمیکند. نیز یکی از فوایدی آمادگی برای درس جدید این هست که دانشجو درک میکند که درس جدید را تاچه حد فهمیده و چه مقدار درس را نفهمیده کدام حصه درس آسان و کدام حصه درس دقیق و مشکل بود.

اکثراً دیده شده که دانشجو چونکه از قبل درس جدید را مطالعه نکرده در خلال درس سوال بی معنای میکند که باعث تمسخر هم صنفیان و باعث اذیت استاد قرار میگیرد و وقت شرمنده میگذرد با استاد بحث و مباحثه بی جا میکند و با این گونه مداخلات بی جا باعث حق تلفی دیگران میگردد. پس

معلوم شد که آماده گی برای درس جدید یک حصه مهم درس هست که همواره به آن توجه باید داشت.

۲- همه تن گوشى :

وقت شما از آماده گی درس جدید فارغ وبه درسگاه حاضر شدیدپس گویا شما با یک فرحت خاص وافتخار وارد درسگاه میگردید وبا توجه کامل درس جدید را از استاد استماع میکنید بلکه اصغاع میکنید .

نکته:

فرق میان استماع واصغاع:

استماع: شنیدن سخن با حاسه سماعت را گویند عام از اینکه سخن شنیده را بیاد داشته باشد یا خیر .

واصغاع: توجه قصدی وعمدی به نیت آموختن راگویند، طوریکه مفاهیم وغوروخوض در درس دانشجو را از مدرس بی توجه نکند
بهرکیف متعلم ودانشجو باید در خلال درس همه تن گوش بوده به تشریحات وتوضیحات استاد توجه کامل داشته باشد ودرس از قبل یادگرفته اش را با درس استاد مقایسه کند که درس حفظ کرده اش چند فیصد بادرس استاد مطابقت دارد چند فیصد درس را درست درک کرده وچند فیصد را غلط تا نظر به این مطابقت برای دروس آینده اش آماده گی داشته باشد.
قابل تذکر هست که دانشجو باید در خلال درس کتابچه یادداشت ویا کتابچه رف (چتل نویس) داشته باشد که در خلال درس سوالات که درذهن خطور میکنند ویا نکات مهم درس (تعریفات ، اصطلاحات ،لغات مشکل وغیره ویا موضوع جدیدی را در آن بطور نوت محفوظ بگرداند .

۳-مذاکره وتکرار دروس:

مرحله سوم که عبارت از مذاکره وتکرار هست بعد از دومرحله فوق (آماده گی درس جدید وهمه تن گوشى در خلال درس)آغاز میگردد.

یعنی وقت درس جدید را استاذ ارائه مینماید باید درس استاذ با همصنفیان تکرار گردد ، یکی از فواید مهم مذاکره و تکرار این هست که پختگی و ثقاوت در علم حاصل میگردد ثانیاً با تکرار دروس ملکه و جرات توضیح و تشریح دروس حاصل میگردد، ثالثاً اینکه استعداد رشد میکند و بیشترین دروس در حافظه محفوظ میگردند حضرت علقمه بن قیس میفرماید: **تذاکروا الحدیث فان حیاته ذکره. یعنی:** احادیث را باهم مذاکره کنید بیگمان مذاکره حدیث احیای (حفاظت) اوست.

روش مذاکره دانشجویان مختلف است بعضی محصلین عادت شان بر این هست که تنها مطالعه و مذاکره میکنند و بعضیها با همصنفیان شان تکرار و مطالعه میکنند اما متأسفانه دانشجویانی هم دیده شده اند که برای آماده گی امتحانات در باغها و پارکها کتاب را باز کرده و سر هایشان خم واز موبایل هایشان آهنگ میشنوند. و بعضی از جوانان فکر میکنند کتاب بدست داریم شکل و صورت ظاهری دانشجو را کسب تحصیل میدانند.

۶- روش مطالعه :

بر علاوه شرایط مطالعه که باید مطالعه در محیط آرام ، جای امن در حال صحت باشد ، باید روش مطالعه ، نکات مهم مطالعه و دیگر امور مهم نیز توجه صورت گیرد که به چند امر مهم آن اشاره میکنیم .
نخست از همه باید دانست که عمر مطالعه تا چهل سالگی هست ، بعد از آن مصروفیات ، ظهور امراض گوناگون ، ضعف بصارت و غیره فرصت مطالعه را تقریباً سلب میکنند.

۱- نکات مهم مطالعه محفوظ گردند:

مطالعه کننده هر آن سخن شگفت انگیز و مفیدی را که بر روح و روان وی تاثیر میگذارد نوت کند مثلاً : قصه پندآموز ، جمله حکیمانه و غیره. با انجام

دادن این کار رفته رفته به مرور زمان گنجینه مروارید را نزد خویش جمع و محفوظ گردانیده میتواند و اگر همان مضامین را فهرست داده در کتابچه محفوظ کند به شخص خودش و هم به دیگران مورد استفاده قرار گرفته میتواند. و این یکی از بهترین روش حفاظت علم است. اکثر علماء و دانشمندان با همین روش احساسات، تأثرات، علوم و معارف شان را محفوظ گردانیده باعث استفاده قرار گرفتند.

یک نکته مفید: در زندگی تحصیلی عموماً تمرکز افکار بر کتب تعلیمی میباشد که چگونه آموخته و حفظ کردند و در امتحانات مختلف سال نمرات خوبی حاصل کردند. و عموماً برای مطالعه کتب غیر درسی وقت میسر نمی گردد. برای کامیابی در امتحانات اگر این روش را اختیار کنیم که در خلال مطالعه و تشریح از جانب استاد نکات مهم درس و جوابات سوالات را جداگانه در کتابچه محفوظ کنیم و در روزهای امتحانات از همین کتابچه آمادگی بگیریم مفید خواهد بود و بالاین روش در روزهای امتحان از مطالعه مضامین طویل کتب درسی گلون خلاصی خواهد شد.

در مطالعه تنوع پیدا کند: یعنی اگر کتابی را که مستقل مطالعه میکند و از مطالعه مسلسل آن خسته میشود کتاب را عوض کند و در آن حالت خستگی کتابی که باعث فرحت و تازگی طبیعت میگردد را مطالعه کند مانند: کتاب اشعار، کتاب قصه ها و غیره کتب مفید. چنانچه حضرت علی رضی الله تعالی عنه میفرماید: **ان هذه القلوب تمل كما تمل الابدان فالتمسوا لها**

من الحکمة طرفاً⁵⁰ یعنی: بیگمان این قلبها مانند اجسام خسته میگردند لذا برایشان پاره های حکمت تلاش کنید (باسخنان فرحت بخش به ایشان راحت برسانید). نیز میفرماید: **روحوا القلوب ساعة بعد ساعة فإن القلب إذا اكره**

عمی. یعنی: لحظه به لحظه به قلب هایتان راحت برسانید زیرا وقتی بر قلب جبر کرده شود کور می‌گردد.

اما باید متوجه باشیم که کتب تفریحی و فرحت بخش را مقصد خود نگردانیم چون مبدا از اصل و مقاصد اساسی ما را بدور سازد.

۳- کتابهای مطالعه شده را دوباره بخوانید:

با خواندن و تکرار کتب خوانده شده در علم پختگی و وثوق حاصل می‌گردد، واسلوب و روشهای جدید مطالعه، درس و تدریس حاصل می‌گردد که قبل از آن نمیدانستیم. خصوصا مطالعه قرآن کریم که نکات و عجائبات آن انتهای ندارد. گویا وقت بار اول کتاب را مطالعه میکنید به این معناست که با دوست جدیدی آشنا گردیده اید و اگر کتاب را دوباره میخوانید گویا با دوست دیرینه تان ملاقات کرده اید.

شاگرد ذهین و زحمت کش امام شافعی بنام امام مُزنی یکی از کتب استاذش را پنجاه بار مطالعه کرد و خودش مینویسد که با هر مرتبه مطالعه فوایدی جدیدی را حاصل کردم.

شخصی یک نسخه (کتاب النفس) ارسطو را دید که در حاشیه آن به قلم حکیم ابونصر فارابی این جمله تحریر گردیده بود: (انی قرأت هذا الكتاب مائة مرة) . (فارابی نوشته بود که) من این کتاب را صد بار مطالعه کردم

51.

۴- اگر در فهم مطالب کتاب مشکل پیش آید ؟

یکی از مشکلات که متعلم و دانشجو را از مطالعه بیزار میسازد جاهای مشکل در کتاب است. پس اگر دانشجو با عبارت و یا سوال مشکلی مواجه

گردد چه باید کند؟ در این مورد رهنمایی که از ماهرین علم به ما حاصل می‌گردد فشرده و خلاصه اش در ذیل هست .

۱- رجوع و انابت الی الله یعنی بسوی خدا رجوع کردن و خواستن از الله که در فهم این مشکل اورا یاری کند. زیرا من حیث یک محصل و دانشجوی مسلمان میدانیم بزرگترین مشکل گشای ما ذات الله هست پس نباید در وقت مشکل پروردگار خویش را فراموش کنیم. چنانچه در حالات زندگی علامه ابن تیمیه رحمه الله میاید که وقت در مسئله با مشکلی مواجه می‌گردیدند بحضور خدا سجده ریز گردیده به این الفاظ دعا میکردند: **یا معلم ابراهیم علمنی و یا مفهم سلیمان فهمنی. یعنی:** ای معلم ابراهیم علیه السلام مرا بیاموزان و ای فهاننده سلیمان علیه السلام مرا بفهمان. خود خداوند علیم می‌فرمایند: **ففهمنا سلیمان**.⁵² **یعنی:** ما حضرت سلیمان علیه السلام را فهمانیدیم .

نیز برای وسعت و اضافه در علم به بارگاه الهی دست به دعا هم باشد چون پیامبر گرامی اسلام برای اضافه در علم دعا میکرد **(رب زدنی علما)**.⁵³

و دعا های که باعث زیادت و برکت در علم می‌گردند را ورد زبانش بگردانند مثلاً: **رب شرح لی صدی و یسر لی امری و احلل عقدة من لسانی یفقهوا قولی . و - سبحانک لا علم لنا الا ما علمتنا انک انت العلیم الحکیم .**

۲- در قدم دوم به اهل علم رجوع کند:

و در حل مشکلات درسی از آنها استفاده کند در این باره قرآن رهنمایی میکند: **فَأَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ**⁵⁴ یعنی اگر نمیدانید از اهل علم بپرسید. همچنان رسول گرامی اسلام فرموده اند: **الا سلوا اذا لم یعلموا**

---

52 - سوره انبیاء ۷۹.

53 - سوره طه ۱۱۴

54 - سوره النحل ۴۳

فانما شفاء العی السؤال⁵⁵ یعنی: آگاه باشید وقتی درمورد چیزی نمیدانید
پرسید چون علاج نافهمی سوال کردن است .

۳- مقام مشکل را ترک کرده پیش برود:

گاه گاهی تقاضای حکمت و دانش همین میباشد که اگر در خلال درس اگر با
مشکلی برمیخورید و با کوشش مناسب حل نمیگردد آن حصه درس را ترک
کرده از مقام دیگری درس را آغاز کنید چون طبیعت انسانی به یک حالت
نمیباشد ممکن دانشجو درحالتی باشد که نمیتواند مقام مشکل درس را
یادگیرد و بعدا درحالتی باشد که همان مقام مشکل درس را باسانی یادگیرد.

آداب درسگاه:

۱- دانشجو باید قبل از وقت به دانشگاه برسد و بر نشستگاهش با اطمینان کامل
نشسته و لوازم ضروری درس را آماده سازد.

۲- احساس عظمت و مقام درسگاه را در قلبش داشته باشد و فضل و احسان الله
را یاد کند که او را لایق این نعمت دانست و توفیق بخشید. و ظاهر است که حق
نعمت ، شکرگذاری نعمت است ، و شکرگذاری عبارت از استعمال درست
و بجای آن نعمت است.

۴- نیز دانشجو باید بداند که دانشگاه ، مکتب و مدرسه بیشتر از جاهای
دیگر قابل احترام است درودیوار میز و چوکی کتاب تخته ، تباشیر و مارکر همه
و همه قابل احترامند. متأسفانه اکثریت دانشجویان در مدارس ، دانشگاه های
دولتی و خصوصی به این فکر و گمان اند که چونکه ما فیس تادیه میکنیم
فلذا ما صاحبزاده گانیم و حق داریم استاد را بی احترامی کنیم و یا چیزی از
لوازم درسی را ضایع کنیم.

روی تخته سخنان مزخرف و بیهوده نوشتن نیز یکی از

کفران نعمت و ناقدری و بی احترامی به درسگاه و دانشگاه هست.

۵- یکی از ناقدری تعلیم این هست که دانشجو بر وقت به دروس خویش رسیده گی نمیکند گاهی دوری راه و گاهی ازدحام ترافیکی و غیره را عذر میداند حالانکه همه این امور عذر شده نمیتوانند چون سالهاست که به دانشگاه رفت و آمد داریم و از همه مشکلات راه ها و ازدحام بخوبی آگاه هستیم پس اگر وقت خویش را از قبل تنظیم کنیم دچار مشکل نخواهیم گردید.

بالفرض اگر تسلییم کنیم که عذر معقول هست و استاذ عذر ما را پذیرفت باز هم خساره و نقصان درس که میشد گردید فلذا ضروریست که حتی الامکان از غیر حاضری به مدرسه، مکتب و دانشگاه، اجتناب ورزیم و نگذاریم درسی از دروس ضایع گردد.

آداب کتابها:

۱- متعلم و دانش جونخست از همه کتابهای ضروری و مورد ضرورت خود را خریداری نماید اگر توان خریدن را ندارد از دوستانش به عاریت (بطور موقت) بخواهد و مشکلش را حل کرده برگرداند عموما کتابهای که از همصنفیان به طور عاریت گرفته میشوند بی توجهی های صورت میگیرند مثلا: برپوش کتاب و در داخل کتاب نوشته میشود پوش کتاب پاره کرده میشود و حتی کتاب گم کرده میشود که این کار از نظر دینی و اخلاقی غلط و یک نوع خیانت در امانت است. و حتی بر شخصیت و تربیه فامیلی شخص برمیخورد. اما عموما اینگونه کارها اصلا عیب دانسته نمیشود.

کتاب باید بر زمین گذاشته نشود این هم دیده شده که اکثرا متعلمین کتاب را بر زمین گذاشته و حتی بسا اوقات خود متعلم و یا دیگران از بالای کتاب میگذرند که بی ادبی بزرگی در حق کتاب و علم هست.

آداب نوشتن :

اگر آیات و یا آیتی از قرآن کریم را می نویسد واجب است که در حالت وضو بنویسد البته علاوه از قرآن کریم اگر دیگر مسایل دینی را مینویسد مثلاً احادیث ، مسائل فقهی و غیره بهتر است با وضو باشد.

۲- نوشتن را با نام الله آغاز کند البته اختیار دارد بسم الله ..... را روی کاغذ و کتابچه بنویسد و یا زبانی بخواند البته بهتر است بنویسد چون رسول الله صلی الله علیه وسلم خطوطش را با نوشتن اسم الله آغاز کرده اند همچنان روش اسلاف نیز همین بوده .

۳- نیز با اسم الله و یا هم رسول الله و یا صحابی و بزرگان و اسلاف القاب تعظیمی مانند جل جلاله و با نام رسول الله درود شریف صلی الله علیه وسلم با نام صحابی رضی الله عنه و بانام عالم که وفات کرده رحمه الله و با نام عالم که در قید حیات است دامت برکاتهم و یا مدظله و غیره الفاظ استعمال کند. نیز این الفاظ مکمل نوشته شوند نه به شکل مخفف آن قسمیکه در این زمان شیوه بعض مصنفین هست که با اسم مبارک الله جل جلاله تنها (ج) مینویسند و یا با نام رسول الله صلی الله علیه وسلم تنها (ص) و یا با اسمای دیگر انبیا علیهم السلام تنها (ع) مینویسند این درست است که مخففات در نوشتن شایع و رایج اند اما نمیتوان ذات الله جل جلاله و یا رسول الله صلی الله علیه وسلم و دیگر انبیاء علیهم السلام را بر عامه مردم و یا دیگر امور دنیا قیاس کرد اگر ما به رییس صاحب یک اداره ورقه عرض مینویسیم و با لفظ رییس بجای صاحب تنها نوشتن (ص و یا صا) را بی ادبی میدانیم پس در حق الله و رسولش چطور روا بدانیم ؟؟؟

۴- نوشتن واضح باشد که هرگاه بخواد خود و یا دیگران بخوانند نوشته اش قابل خوانش و استفاده باشد با قلم های نوک باریک که نوشته های آن با دقت خوانده میشود ننویسد. عموماً دانشجویان در معامله خط و طرز نوشتاری بی اعتنا و کسل بنظر میرسند به خوشخطی اصلاً توجه نمیکند ، خط که حتی بر

شخصیت انسان تحصیل کرده تاثیر بسزای دارد توجه صورت نمیگیرد و از زمان طالب علمی وقت برخط توجه صورت نمیگیرد رفته رفته وقتی به عهده های بلند و بالا میرسند از ناحیه خوش نویسی ایشان رنج میبرند و خود را از این ناحیه حقیر تصور میکنند لذا ضروریست که از اوان طالب علمی برخط توجه داشته باشند تا در آینده دچار این گونه مشکلات نگردند و آنعده دوستانی که چهار این مشکل هستند حالا هم میتوانند برخطی توجه کنند نزد استادان کهنه مشق به کورسها بروند و اگر حیا مانع میگردد پس زمان، زمان ساینس و تکنالوژی هست میتوانند از طریق انترنت کلیپ های خوش نویسی را دیده مشق کنند خوش نویسی با قلم خودکار، کارمشکلی نیست اما توجه به بعض باریکیها دارد و شوق و عزم و اراده پخته کار دارد.

۵- اصول نوشتاری در نظر گرفته شود مثلا : علامات ترقیم از قبیل کامه علامه سوالیه و غیره علامات را در مواقع مناسب آن استعمال نماید.

همچنان نوتهای که در خلال درس نوشته را در صورت امکان از استاد محترم تصحیح کند بر الفاظ مشکل اعراب (زبر، زیر و غیره) بدهد چون بعض الفاظ عربی و غیره بدون اعراب به آسانی خوانده نمیشوند.

نیز اگر نکته مهمی را در درس میخواهد در حاشیه کتاب بنویسد بهترست بر جمله مربوطه که در متن کتاب هست عددی مثلا (۱) بنویسد و همان عدد را در حاشیه نوشته در مورد آن در حاشیه، نکته و یا آنچه از تشریح ضروری که میخواهد بنویسد.

این بود بعض رهنمودهای مهم و ضروری که به خدمت شما عزیزان تقدیم نمودم گرچه در این مورد اصول و ضوابط تفصیلی و بیشتر در کتب دیگر علمی در این موضوع ذکر گردیده اند، بنده بر مشتی نمونه از خرواری اکتفاء نمود. به امید اینکه خداوند متعال بنده را در قدم اول توفیق عنایت فرماید تا آنچه نوشتم مشعل و سرمشق زندگی خویش گردانم و ثانیاً به هرقاری و مطالعه کننده این کتاب این توفیق را عنایت بخشد تا از مطالعه این

کتاب استفاده درست نموده هدف درست زندگی را تعیین نموده
مصدر خدمت به فامیل، خانواده و این جامعه و کشور در دیده ورنجیده گردد .
وصلی الله تعالی علی رسولہ محمود آلہ و اصحابہ اجمعین آمین .

فقط العبد الحقیر الفقیر الی عفو ربہ الغنی الحمید. ابو محمد ریحان الله رمزی .

Email: Rayhanullah.ramzi@gmail.com Phone :0093 78 50 60 313